

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 25Cb/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215213300
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Hupka
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2022:1215213300.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II., v konaní pred sudcom JUDr. Milanom Hupkom, v právnej veci žalobcu: Q.. U. B., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX I. K. B. XXX, zast.: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA SLIVKA & LEČKOVÁ, s.r.o., Turčianska 16, Bratislava 821 09, IČO: 35 913 754, proti žalovanému: GEOCOMPLEX, a.s., Twin City Tower, Mlynské Nivy 10, Bratislava 821 09, IČO: 31 322 638, zast.: JUDr. Michal Luknár, advokát, Zvolenská 8, Nitra 949 01, o určenie neplatnosti uznesenia mimoriadneho valného zhromaždenia, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému súd priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 28.5.2015 domáhal určenia neplatnosti uznesenia č. 3 mimoriadneho valného zhromaždenia konaného dňa 7.4.2015 („MVZ schvaľuje nové stanovky spoločnosti v navrhovanom znení.“).

2. Žalobu odôvodnil tým, že je majiteľom 5780 kusov akcií na doručiteľa v zaknihovanej podobe vydaných žalovaným ako emitentom. Žalovaný je verejná akciová spoločnosť, ktorej akcie boli prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu burzy (H. D.). Dňa 7.4.2015 sa konalo mimoriadne valné zhromaždenie žalovaného (ďalej len „MVZ“), na ktorom sa žalobca osobne zúčastnil. Podľa Listiny prítomných akcionárov na MVZ, ktorej správnosť potvrdili svojimi podpismi predseda a zapisovateľ MVZ sa na MVZ mali zúčastniť akcionári, ktorých menovitá hodnota akcií spolu predstavovala 88,16 % z celkovej menovitej hodnoty všetkých akcií (t.j. akcionári s počtom akcií 47.034 kusov z celkového počtu 53.350 kusov všetkých akcií emitovaných žalovaným). Na Listine prítomných akcionárov pod por. číslami 4., 5. a 6. je zapísaný subjekt „X. O. U..W.. S. W. W. V. XX, V. X, zastúpený subjektom „ V. H.R. XXXXXXXX“. Uvedený subjekt „ O. U..W.. S. vykonával hlasovacie práva spojené s celkovým počtom 37.123 kusov akcií, čo predstavovalo 78,928 % hlasov všetkých na MVZ prítomných akcionárov a 69,5838 % hlasovacích práv spojených so všetkými akciami emitovanými žalovaným. Subjekt X. O. U..W.. ani iný subjekt nezverejnil povinnú ponuku na prevzatie akcií žalovaného v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoCP“). MVZ okrem iných uznesení schválilo aj uznesenie č. 3: „MVZ schvaľuje nové stanovky spoločnosti v navrhovanom znení.“ Podľa Notárskej zápisnice K. K. XXXXX/XXXX K. XXXXX/XXXX osvedčujúcej priebeh MVZ za prijatie tohto uznesenia hlasovalo 78,93 % akcionárov. Z textu zápisnice vyplýva, že proti prijatiu uznesenia hlasovalo 21,07 % prítomných akcionárov. Okrem iného z textu zápisnice vyplýva aj to, že proti prijatiu tohto uznesenia podali protest všetci akcionári, ktorí hlasovali proti a títo sú v zápisnicu menovite uvedení. Išlo o akcionárov H.. X. Č., H.. Q. Z., D. H. J. a žalobca -

spolu 21,07 % hlasov prítomných akcionárov. Vylučovacou metódou je teda možné dospieť k jedinému záveru, že za prijatie uznesenia č. 3 hlasoval jedine subjekt „ O. U..W.. S. s celkovým počtom akcií 37.123 kusov, čo zodpovedá 78,928 % hlasov akcionárov prítomných na MVZ. Notárska zápisnica K. K. XXXXX/XXXX K. XXXXX/XXXX osvedčujúca priebeh MVZ napísaná dňa 8.4.2015 X.. Q. B.O., notárskym kandidátom povereným X.. X. S., notárom so sídlom v Bratislave (resp. kópia, ktorú zaslal žalovaný žalobcovi ako zápisnicu z MVZ ani kópia zverejnená na web stránke žalovaného http://www.geokomplex.sk/information/SK/VZ.2015.04/Zapisnica_z_MVZ.pdf), neobsahuje žiadnu prílohu, z ktorej by vyplývalo samotné znenie nových Stanov. Z vyššie popísaného skutkového stavu vyplýva, že: 1) do listiny prítomných akcionárov bol zapísaný subjekt, ktorý sa na MVZ prezentoval a vykonával hlasovacie právo s 37.123 kusmi akcií, t.j. s akciami, s ktorými je spojených 69,5835 % všetkých hlasovacích práv spojených s akciami emitovanými žalovaným; 2) uvedený subjekt musel prekročiť pred konaním MVZ kontrolný podiel v žalovanom ako cieľovej spoločnosti; 3) uvedený subjekt mohol vykonávať hlasovacie právo len so 17.605 akciami a so zvyšnými 19.518 akciami nesmel v súlade s ustanovením § 118 ods. 9 ZoCP vykonávať hlasovacie práva; 4) pri hlasovaní č. 3 na MVZ sa v súlade s ustanovením § 186 ods. 3 Obch. zák. nemalo prihliadať na akcie, s ktorými akcionár nemohol vykonávať hlasovacie právo, t.j. nemalo sa prihliadať na 19.518 akcií, ktorými akcionár „ O. U..W..“ hlasoval za prijatie uznesenia; 5) uznesenie č. 3 nebolo prijaté potrebnou 2/3 väčšinou v súlade s ustanovením § 187 ods. 2 Obch. zák., nakoľko za jeho prijatie sa hlasovalo platne len so 17.605 akciami a proti jeho prijatiu hlasovali akcionári, ktorí mali spolu 9.911 akcií. Žalobca však nemôže vylúčiť ani možnosť, že predseda MVZ spolu so zapisovateľom MVZ v rozpore s ustanovením § 185 ods. 1 Obch. zák. nevyhotovili náležitú Listinu prítomných akcionárov, prípadne, žalobcovi zaslaná kópia Listiny prítomných akcionárov nie je totožná s originálom alebo nie je kompletná. Ak subjekt „ O. U..W..“ nebol akcionárom, ale bol iba „správcom“ ako to sám uvádza v plnej moci priloženej k prezenčnej listine (pozn. v kópii zaslanej žalobcovi žalovaným ako súčasť zápisnice z MVZ absentuje na plnej moci uvádzaná príloha - Spôsob hlasovania), potom Listina prítomných akcionárov neobsahovala zákonom požadované náležitosti - t.j. názov a sídlo právnickej osoby alebo meno a bydlisko fyzickej osoby, ktorá je akcionárom. Keďže v súlade s ustanovením § 156a Obch. zák. ods. 1 práva akcionára voči spoločnosti môže uplatňovať iba osoba, ktorá je oprávnená vykonávať tieto práva k rozhodujúcemu dňu určenému na základe zákona alebo v stanovách, pričom v súlade s ustanovením § 156a ods. 2 zoznam osôb oprávnených vykonávať voči spoločnosti práva akcionára spojené so zaknihovanými akciami je spoločnosť povinná zaobstarať na vlastné náklady, mali predseda MVZ a zapisovateľ MVZ pred potvrdením správnosti listiny prítomných konfrontovať údaje v nej uvedené so zoznamom akcionárov vydaných CDCPSR a.s. Pokiaľ X. O. U..W.. nebola sama v čase konania MVZ akcionárom, potom nemohla vo svojom mene splnomocniť subjekt Advokát V., W..Y..R.. aby „zastupovala spoločnosť X. O. na MVZ“. V súlade s ustanovením § 184 ods. 1 Obch. zák. sa akcionár zúčastňuje na valnom zhromaždení osobne alebo v zastúpení na základe písomného splnomocnenia. Zákonodarca jednoznačne požaduje písomnú formu splnomocnenia, ktoré logicky musí udeliť akcionár, inak nie je možné preveriť legitímnosť zastupovania. V danom prípade však X. O. U..W.. (ako splnomocnenec), resp. U. V. W..Y..R.. (ako substituent splnomocnenca) nepredložili písomné splnomocnenia od akcionárov, ale len substitučnú plnú moc bez preukázania oprávnenia X. O. U..W.. konať menom akcionárov. V zmysle kogentnej právnej úpravy nemôže stačiť púhe prehlásenie X. O. U..W.. v substitučnej plnej moci, že má oprávnenie od nešpecifikovaných akcionárov na ich zastupovanie. Ak teda X. O. U..W.. nebola akcionárom a splnomocnenec U. V., W..Y..R.. nepredložil písomné splnomocnenie od akcionárov, potom sa akcionári, ktorým patrí 37.123 akcií na MVZ nezúčastnili (ani osobne ani v zastúpení) a teda nikto nemohol platne vykonávať hlasovacie práva spojené s týmito akciami. Žalobca ďalej namieta, že obsah samotného uznesenia č. 3 je v rozpore s kogentným ustanovením § 173 ods. 1 Obch. zák. V texte uznesenia, pokiaľ skutočne malo ísť o prijatie nových Stanov, absentujú podstatné náležitosti požadované § 173 ods. 1 Obch. zák., t.j. z uznesenia vôbec nie je možné vyvodiť, čo je obsahom nových Stanov. Nové znenie Stanov nie je uvedené na žiadnom mieste zápisnice osvedčujúcej priebeh MVZ a nie je ani jej prílohou. V dôsledku takéhoto postupu orgánov MVZ aj príslušnej notárky osvedčujúcej MVZ nie je možné vôbec verifikovať, čo bolo obsahom návrhu predstavenstva na zmenu Stanov, o čom vlastne MVZ hlasovalo, ani čo malo byť prijaté. Paradoxne však v zápisnici je presne uvedený návrh žalobcu na zmenu Stanov, o ktorom sa ale vôbec nehlasovalo. Takýto postup je v rozpore s ustanovením § 187 ods. 6 Obch. zák., podľa ktorého sa k zápisnici priložiť návrhy a vyhlásenia predložené na valnom zhromaždení na prerokovanie. Žalobca namieta, že predstavenstvo žalovaného nezabezpečilo riadne vyhotovenie zápisnice z MVZ a v rozpore s ustanovením § 189 Obch. zák. nebola vyhotovená zápisnica, ktorú by podpísali okrem predsedu MVZ aj zapisovateľ a dvaja zvolení overovatelia. Predstavenstvo sa evidentne spoľahlo len na to, že priebeh MVZ osvedčovala notárskou zápisnicou notárka a opomenulo svoje povinnosti v zmysle ustanovenia §

189 Obch. zák. (resp. žalobcovi neposkytlo okrem notárskej zápisnice inú riadne vyhotovenú zápisnicu ani ju nezverejnilo predpísaným spôsobom na svojej web stránke).

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie vypočutím právneho zástupcu žalobcu, predsedom predstavenstva žalovaného, právneho zástupcu žalovaného, oboznámil sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, a po takto vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav veci.

4. Žalobca je akcionárom žalovaného, ktorý vlastní 5.780 kusov akcií, čo predstavuje 10,83 % z celkového počtu akcií. Dňa 7.4.2010 o 10:00 hod. sa konalo mimoriadne valné zhromaždenie akcionárov žalovaného na V. T. Č.. XX/E B. O. s programom rokovania: 1. Otvorenie; 2. Voľba orgánov VZ; 3. Schválenie rokovacieho a hlasovacieho poriadku VZ; 4. Zmena stanov; 5. Odvolanie prokuristu; 6. Odvolanie predstavenstva; 7. Voľba predstavenstva; 8. Schválenie zmluvy o výkone funkcie s predstavenstvom; 9. Odvolanie dozornej rady; 10. Voľba dozornej rady spoločnosti; 11. Schválenie zmluvy o výkone funkcie s dozornou radou; 12. Voľba výboru pre audit; 13. Schválenie zmluvy o výkone funkcie s výborom pre audit; 14. Záver. Na tomto mimoriadnom valnom zhromaždení bolo pod bodom číslo 4 programu: Zmena stanov, prijaté aj uznesenie č. 3. Žalobca podal voči uvedenému uzneseniu protest do zápisnice.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení uviedol, že z hľadiska základných procesnoprávných i hmotnoprávných predpokladov na podanie predmetnej žaloby možno konštatovať, že zákonné podmienky splnené boli. Žalobca bol v čase konania MVZ akcionárom spoločnosti žalovaného, ktorý súčasne bol eminentom predmetných akcií. MVZ žalovaného sa konalo v žalobe uvedenom termíne, pričom nie je spornou ani skutočnosť, že žalobca podal protest proti prijatému uzneseniu č. 3. Tým boli splnené formálnoprávne predpoklady na podanie žaloby v zmysle ust. § 183 veta druhá Obch. zák., pričom táto bola podaná v prepadnej lehote, teda včas. Pre úspešnosť žalobcu v súdnom konaní o určenie ním navrhovanej neplatnosti uznesenia MVZ však musia byť splnené aj ďalšie zákonné predpoklady. Medzi inými je to nesporne aj prípadné obmedzenie alebo porušenie práva akcionára, teraz žalobcu, ktoré mu vyplývajú z ust. § 176a a nasl. Obch. zák. Je toho názoru, že žaloba absentuje tento významný matriálnoprávny znak prípadného úspechu žalobcu vo veci samej. Žaloba by nemala byť samoúčelná a nemal by sa v nej prejaviť iba svojvoľný zámer žalobcu poukazovať na možné porušenia zákona. Žalobca ako akcionár mal jednoznačne uviesť, v čom boli, podľa jeho názoru, preukázateľne porušené jeho akcionárske práva. Súčasne je toho názoru, že v tomto konaní, resp. pri uplatnení žalobného nároku o určenie neplatnosti uznesenia MVZ, platí koncentračná zásada. Na dodatočné a rozširujúce tvrdenia žalobcu nie je možné prihliadať. Rovnako je presvedčený, že v konaní ani súd nemôže nahradiť povinnosť žalobcu pri skutkovom označení práva akcionára, ktoré malo alebo mohlo byť porušené. Uvedeným konštatovaním poukazuje na možné zneužitie práva. Zákon nesporne poskytuje akcionárovi kvalifikované oprávnenia. Žalovaný ale predovšetkým prejavuje isté prekvapenie nad postupom a hlavne tvrdeniami žalobcu tak, ako sú tieto formulované v žalobe. Žalovaný vnímal svoje vzťahy so všetkými akcionármi, vrátane žalobcu, za primerane korektné, nevyjasnené vzťahy a informácie za dostatočne prediskutované. Tým, že žalobca zjavne naďalej zotrváva na ním v roku 2015 podanej žalobe, vníma žalovaný ako opak svojej úvahy o vytvorení korektnej platformy pre svoje fungovanie v súčinnosti s akcionármi. S prihliadnutím na rozdielne v žalobe používanú terminológiu subjekt-akcionár má za to, že žalobca si bol vedomý nesúladu svojho tvrdenia so zákonnou úpravou, z ktorej použil práve iba tú jej časť, ktorá by zapadla pre potreby jeho žaloby. Inak si nevie vysvetliť, ak správcu klientských účtov viacerých akcionárov žalovaného označil ako „subjekt“, pričom súčasne poukazuje na obmedzenie hlasovacích práv akcionára podľa Obch. zák. Žalobca v uvedenom prvom odstavci na str. 5 v závere jeho textu zašiel ešte ďalej, že X. O. U..W.. označil dokonca za akcionára. Žalobca podsúva takéto nepravdivé a máľúce označenie „subjektu“, pravdepodobne len preto, že mu v čase prezentácie akcionárov a pri začatí MVZ neboli známe informácie, ktorými disponoval predsedajúci MVZ, ako predstavenstvom poverená osoba na riadenie prezentácie akcionárov a otvorenie valného zhromaždenia (§ 188 ods. 1 Obch. zák.). Je nepochybné, že predsedajúci postupoval pri prezentácii a neskoršom vedení MVZ (aj samotných hlasovaniach) správne, pretože podľa výpisu z CDČP, na základe vysvetlenia právneho zástupcu X. O. U..W.. a ním predloženej plnej moci bolo zrejmé, že tento zastupuje na MVZ troch rozličných akcionárov s celkovým súčtom ich akcií 37.123 kusov. Ak teda predsedajúci na základe predložených dokumentov zapísal pri prezentácii do zoznamu prítomných akcionárov v riadkoch 4., 5. a 6. trikrát: X. O. U..W.. vždy s rozdielnym počtom hlasov podľa priloženej plnej moci, postupoval správne a v súlade s ustanoveniami § 105a ods.3, 6 a 9 ZoCP. Právo správcu cenných papierov (akcií žalovaného) hlasovať v mene ich majiteľa na MVZ vyplýva z ustanovení § 41 a § 42 ZoCP. Tento alebo

iný zákonný predpis neobmedzuje banku udeliť písomné plnomocenstvo za účelom týchto hlasovacích práv na konkrétnom valnom zhromaždení. Pred konaním MVZ dňa 7.4.2015 si žalovaný zabezpečil úradný zoznam majiteľov cenných papierov, z ktorého v spojení s textom splnomocnenia vystavenom správcom držiteľského účtu - X. O. U..W.. a z vysvetlenia touto bankou splnomocneného zástupcu vyplynula potreba zapísať všetky údaje o týchto troch akcionároch (a ich splnomocnencovi) z dôvodov uvedených v odseku 8 vyjadrenia tak, ako sa tieto nachádzajú na prezenčnej listine, vrátane údajov ostatných prítomných akcionároch a žalobcovi ako majiteľovi akcií žalovaného. Z výstup zo služby CDCP ku dňu 2.4.2015 je nesporné, že X. O. U..W.. viedla účet pre tretie osoby, ktoré spoločne disponujú v súčte počtom akcií 37.123 kusov. Z tohto výpisu, ale najmä zo spôsobu prezentácie akcionárov na MVZ (z predloženej plnej moci udelennej X. O. U..W..) tak vyplýva, že uvedená banka nebola akcionárom žalovaného, ale správcom držiteľského účtu, na ktorom vedie cudzie akcie patriace iným/tretím osobám, tzn. akcionárom žalovaného. V zmysle zákonnej úpravy podľa § 41 ZoCP sa správca cenných papierov zaväzuje, že po dobu trvania zmluvy o správe cenných papierov bude vykonávať všetky právne úkony, vrátane vykonávania hlasovacích práv spojených s cennými papiermi. Žalovaný tak mohol vychádzať len z úradnej evidencie svojich akcionárov, nakoľko nebol zákonom určenou osobou, ktorej by CDCP bol povinný poskytnúť akékoľvek ďalšie informácie o konkrétnej identifikácii majiteľa akcií (akcionára), ktoré spravovala banka. Preto je potrebné odmietnuť akékoľvek špekulácie žalobcu o obmedzenom počte akcií, s ktorými boli spojené hlasovacie práva a správu ktorých vykonávala banka. Preto je tiež potrebné odmietnuť tvrdenia žalobcu o povinnej ponuke na prevzatie pri hlasovacích právach najmenej 33 % cieľovej spoločnosti. Podľa ZoCP je totiž správcovi umožnené na jednom účte držať cenné papiere, ktoré patria aj viacerým klientom. MVZ sa tak nezúčastnil jeden akcionár, ale traja akcionári žalovaného. Možnosť zastupovania viacerých akcionárov na valnom zhromaždení jedným zástupcom pripúšťa ust. § 184 Obch. zák. s tým, že takýto zástupca môže hlasovať za každého takto zastúpeného akcionára samostatne. Pri každom hlasovaní o návrhu uznesenia č. 3, neplatnosti ktorého sa žalobca domáha, boli zástupcom troch akcionárov, v mene ktorých vykonávala hlasovacie práva X. O. U..W., odovzdané 3 hlasovacie lístky. Do prezenčnej listiny pod č. 4., 5. a 6. sa zaprezentovali traja akcionári, správu akcií ktorých vykonávala banka. Počet akcií v ich súčte korešpondoval s údajom z úradného výpisu vydaného CDCP. Zároveň správca akcií (banka) špecifikovala počty akcií patriacich jednotlivým (trom) akcionárom v ňou vystavenej plnej moci advokátskej kancelárii. Pokiaľ žalobca vyslovuje pochybnosť o údajnej nemožnosti preverenia legitímnosti zastupovania, táto výhrada nemôže smerovať voči žalovanému, ktorý rovnako ako žalobca nemá ex lege prístup k iným informáciám vedeným v CDCP. Avšak dohľad nad činnosťou člena CDCP a obchodníka s cennými papiermi vykonáva centrálna banka, preto uvedená výhrada či pochybnosť by mala smerovať týmto smerom. Pre úplnosť je možné uviesť, že plná moc na zastupovanie správcu akcií (cenných papierov) bola doručená žalovanému už pred konaním MVZ tak, ako to požadovala informácia o zvolaní MVZ zverejnená na webovom sídle žalovaného, pričom pri prezentácii právny zástupca (splnomocnenec) odôvodnil a vysvetlil legitímnosť svojej prítomnosti a oprávnenia zúčastniť sa/hlasovať na tomto MVZ. V bode III. žaloby žalobca, nadväzujúc na ním zúžene uvádzanú právnu úpravu, konštatuje, že popísaného skutkového stavu mu malo vyplynúť, že „subjekt“, teda už nie akcionár, mal porušiť a prekročiť svoje hlasovacie práva spojené s akciami. V bode 4 na str. 5 žaloby, ako to už uviedol skôr, totožný „subjekt“ (banka). je už označený tiež ako akcionár, čo je nielenže v rozpore s doterajším tvrdením žalobcu, ale aj so zákonnou úpravou, a teda materiálnoprávnym stavom na MVZ, ktorý bol žalobcovi známy. Podľa jemu dostupných a prístupných informácií, X. O. U..W.. nebola ku dňu 7.4.2015 akcionárom žalovaného, ale vystupovala v postavení, ktoré jej vyplývalo predovšetkým z ustanovení § 6, § 71h a tiež § 105a ZoCP. Žalovaný existujúci právny a faktický stav rešpektoval, pričom mu neboli známe okolnosti vykazujúce rozpor so zákonom. K samotnej prezentácii akcionárov žalobca viedol s predsedajúcim osobitnú diskusiu, v rámci ktorej mu bolo vysvetlené, koľko akcionárov je prítomných na tomto MVZ, prečo a ako sú zapísaní v zozname prítomných akcionárov. Je vhodné pripomenúť pre objektívne vnímanie vzájomne tvrdených skutočností: žalobca zo všetkých akcionárov sedel k predsedajúcemu MVZ najbližšie, a to vo vzdialenosti 1 meter. Mal dostatočný prehľad o celom dianí na MVZ: prevzal si navrhované znenie zmien stanov, ktoré bolo v písomnej podobe pripravené pre všetkých prítomných akcionárov. Navrhované zmeny stanov boli už 30 dní pred konaním MVZ zverejnené na webovom sídle žalovaného a v skrátenej forme (z ekonomických dôvodov, náklady inzercie) aj v oznámení o zvolaní MVZ v Hospodárskych novinách. Ak žalobca poukazuje, že v notárskej zápisnici je na str. 6 zachytený jeho protinávrh zmien stanov, tieto reagovali na spoločnosťou navrhované zmeny. Rovnako jeho protest nesmeroval a ani nemohol smerovať proti formálnym nedostatkom notárskej zápisnice, ktorú obdržal až po konaní MVZ. Jeho protest smeroval všeobecne proti všetkým zmenám nového textu stanov. Svojim protestom tak potvrdil nielen ich existenciu, ale predovšetkým svoju vedomosť o nich. Ani v žalobe žalobca nekonštatuje, že stanov v znení, ako sú tieto uložené

v registrovom spise alebo v zbierke listín registrového súdu (OS Bratislava I) sú koncipované odlišne, ako boli schválené na MVZ. Koniec koncov žalovaný nikdy takýto zámer neprejavil a žalobca to nikdy netvrdil. Žalovaný považuje za nedôvodné tvrdenie žalobcu o spochybňovaní nekompletnosti listiny prítomných akcionárov alebo o jej nedôveryhodnosti. K predmetným úvahám (aj v inej časti žaloby) sa žalovaný ani reálne nemôže vyjadriť, nakoľko žalobca nešpecifikuje, v čom vníma rozpor medzi tým, s čím sa mal možnosť oboznámiť na rokovaní MVZ a tým, čo obdržal v listinnej podobe pred jeho konaním, počas konania a po konaní MVZ. Rovnako nepoukazuje na odlišnosti registrového spisu alebo zápisov do obchodného registra, pričom k zápisu zmien došlo už 14.4.2015, teda šesť týždňov pred podaním žaloby. Ak však žalobca tvrdí, že by nemalo byť zrejmé, čo malo byť obsahom zmien stanov, dovoľuje si tvrdiť, keďže sa v jeho osobe jedná o dlhoročného akcionára, že rozdiel obsahu „nových“ a „starých“ stanov je úplne totožný s tým, čo bolo predmetom rokovania MVZ k bodu 4 (str. 5 NZ): Navrhované znenie stanov bolo prístupné na webovom sídle Spoločnosti 30 dní pred konaním MVZ. Zároveň považuje za dôležité opakovane upozorniť na skutočnosť, že žalobca si ešte pred začatím MVZ, osobne v rokovacej miestnosti prevzal jeden výtlačok textu navrhovaného znenia stanov a ešte pred samotným hlasovaním o tomto texte stanov (ich zmenách) sa mal s nimi možnosť oboznámiť. Dáva do pozornosti aj skutočnosť, že žalovaný v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 492/2002 Z.z. o burze cenných papierov v znení neskorších predpisov a burzových Pravidiel regulovaného voľného trhu všetky dôležité skutočnosti, rozhodnutia a zmeny prijaté na MVZ konanom dňa 7.4.2015 zverejnil vo forme Oznamenia v Centrálnom registri regulovaných informácií Národnej banky SR už dňa 17.4.2015 (teda 10 dní po konaní MVZ). Ako príloha tohto oznámenia boli v pdf formáte zverejnené tieto dokumenty v ich plnom znení: Notárska zápisnice K., K. XXXXX/XXXX, K. XXXXX/XXXX, nové znenie stanov spoločnosti GEOKOMPLEX, a.s. a aktuálny výpis z Obchodného registra Registrového súdu Bratislava I ku dňu 15.4.2015. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca mal možnosť overiť si svoje „pochybnosti“ týkajúce sa schváleného znenia stanov spoločnosti z legitímneho a oficiálneho zdroja ešte pred podaním tejto žaloby. Žalobca venoval významnú pozornosť príprave MVZ, ktoré sa konalo dňa 7.4.2015. Pritom, ako už spomenul skôr, zvolanie MVZ (s presným programom, návrhom textu uznesení, ktoré majú byť prijaté, návrhom zmien stanov atď.) vrátane kompletného textu nových stanov, bolo zverejnené 30 dní vopred nielen na webovom sídle spoločnosti žalovaného, ale aj v Hospodárskych novinách. Do 10 dní po uskutočnení MVZ bol schválený text stanov prístupný v zbierke listín registrového súdu Bratislava I, aj v CERI Národnej banky Slovenska. O priebehu MVZ bola spísaná notárska zápisnica a bola vyhotovená zápisnica, ktorú podpísali zákonom určené osoby. Ako bolo spomenuté skôr, žalobca má o danej skutočnosti vedomosť, nakoľko rokovanie MVZ prebiehalo v malej a „tesnej“ miestnosti, kde každá z osôb prítomná na ňom bezprostredne vnímala celé dianie. V každom prípade, pre potreby vykonania zmien stanov (zápisu zmien v obchodnom registri, kvalifikovaného preukázania priebehu MVZ tretím osobám, atď...) má rozhodujúci význam zápisnica spísaná za prítomnosti notára a v zákonom predpísanej forme, čo dodržané bolo. Záverom žalovaný konštatuje, že žalobu považuje za nedôvodnú. Nevyplyva z nej, ktoré konkrétne právo akcionára, teraz žalobcu, malo byť porušené alebo upreté. To že žalobca - akcionár ne získal na podporu svojho protinávrhu k bodu 4 programu dostatok hlasov prítomných akcionárov, resp. ich zástupcov, nemožno hodnotiť ako porušenie práv akcionára. Rovnaký subjektívny výklad vybraných ustanovení Obchodného zákonníka bez rešpektovania právnej úpravy podľa osobitného zákona (zákon o cenných papieroch) pri výkone správy cenných papierov nemožno vykladať v žalobe na ťarchu žalovaného.

6. Žalobca vo svojom ďalšom písomnom vyjadrení k veci uviedol, že žalovaný vo svojom vyjadrení žiadnym relevantným spôsobom nevysvetlil, prečo v rozpore s ustanovením § 185 ods. 1 Obch. zák. do listiny prítomných nezapísal konkrétnych akcionárov, ale zapísal namiesto nich subjekt, ktorého sám vo svojom vyjadrení označuje len za správcu klientských účtov. Zákonodarca však jednoznačne a kogentne vymedzuje náležitosti listiny prítomných, ktorými sú uvedenie názvu a sídla právnickej osoby alebo mena a bydliska fyzickej osoby, ktorá je akcionárom. Do listiny sa zapisuje prípadne aj splnomocnenec. V rozpore s týmto ale žalovaný zapísal ako akcionára subjekt X. O. U..W.. a týmto subjektom poverenú osobu ako splnomocnenca. Správnosť týchto údajov potvrdili svojimi podpismi predseda VZ aj zapisovateľ. Žalovaný vo svojom vyjadrení opakovane zdôraznil, že subjekt, ktorý je uvedený v listine prítomných akcionárov - X. O., U..W.. nie je akcionárom, ale údajne len správcom cenných papierov - akcií žalovaného. Túto skutočnosť však žiadnym spôsobom v tomto konaní nepreukázal. Žalovaný takisto nevysvetlil, aké bolo vlastne postavenie subjektu U. V., W..Y..R., H.: XXXXXXXX, ktorý predložil splnomocnenie vystavené a podpísané X. O. U..W.., teda nie splnomocnenie vystavené konkrétnym akcionárom, ale údajným správcom. Právo udeliť substitučnú plnú moc (teda že by X. O. U..W.. mala oprávnenie ďalej splnomocniť tretiu osobu na konanie menom neznámych

akcionárov) však takisto nebolo preukázané a ani nevyplýva zo zákona. Žalovaný v bode 8. uvádza, že postup pri zapisovaní do listiny prítomných akcionárov v prípade X. O. U..W.. bol správny a že vyplýval údajne z aplikácie ustanovenia § 105a ods. 9 ZoCP. K tomuto uvádza, že citované ustanovenie výslovne uvádza, že pri úkonoch vyžadujúcich uvedenie údajov o majiteľovi cenného papiera v evidencii cenných papierov podľa tohto zákona sa nahrádzajú údaje o majiteľovi cenného papiera údajmi o osobe podľa ods. 3, pre ktorú bol zriadený držiteľský účet, pričom sa uvedie táto skutočnosť. V danom prípade (listina prítomných akcionárov podľa § 185 Obch. zák.) však nejde o evidenciu cenných papierov podľa zákona o cenných papieroch, ale o listinu podľa Obchodného zákonníka. Zákonodarca striktno rozlišuje ZoCP od Obchodného zákonníka (paradoxne sám žalovaný v tom istom bode cituje § 105a ods. 6 ZoCP), z ktorého jasne vyplýva, čo zákonodarca chápe pod týmto zákonom (ZoCP). Explicitne z neho vyplýva, že to určite nie je Obchodný zákonník. Žalobca sa nestotožňuje s tvrdeniami žalovaného uvádzanými v bode 9. jeho vyjadrenia o tom, že by právo správcu cenných papierov hlasovať v mene majiteľa na MVZ vyplývalo z ustanovení § 41 a § 42 ZoCP. V prípade odkazu na ustanovenie § 42 ZoCP ide zrejme o neaplikovateľné ustanovenie, nakoľko sa týka len a výlučne listinných cenných papierov (také žalovaný neemitoval). V prípade odkazu na ustanovenie § 41 ZoCP žalovaný neuvádza, z ktorého konkrétneho ustanovenia tohto paragrafu vyvodzuje, že by správca mal automaticky zo zákona právo hlasovať v mene majiteľa akcií. Pokiaľ by teda tak správca ex lege mohol vykonávať hlasovacie práva, z akého dôvodu by bol oprávnený požadovať potrebné písomné splnomocnenie? Načo by teda to splnomocnenie bolo potrebné, keby právo správcu hlasovať vyplývalo priamo zo zákona? Žalobca naďalej trvá na svojom tvrdení, že skutočný obsah nových Stanov, ktoré mali byť schválené napadnutým uznesením valného zhromaždenia žalovaného nie je verifikovateľný. Ani zápisnica z valného zhromaždenia vyhotovená predstavenstvom ani notárska zápisnica neobsahujú žiadny konkrétny údaj, ktorý by umožňoval identifikáciu prijatého doslovného znenia Stanov - neexistuje príloha k zápisnici, ktorá by obsahovala konkrétny doslovný návrh nového znenia Stanov, o ktorom sa hlasovalo. Všetky listiny, na ktoré sa žalovaný vo svojom vyjadrení odvoláva, sú len dokumentmi, ktoré boli vyhotovené predstavenstvom. Tieto môžu, ale aj nemusia presne zodpovedať tomu, čo sa údajne na valnom zhromaždení malo schváliť. Žalovaný ako akciová spoločnosť, ktorej akcie boli prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu burzy, musí postupovať s náležitou starostlivosťou a musí zabezpečiť, aby v prípade prijímania tak závažného rozhodnutia, akým nesporne prijatie úplne nového znenia celých Stanov je, bola vylúčená akákoľvek pochybnosť o ich autentickom znení a aby bola vylúčená akákoľvek možnosť dodatočnej manipulácie s ich schváleným textom. Práve z dôvodu zabezpečenia právnej istoty zákonodarca vyžaduje, aby prijatie takéhoto rozhodnutia osvedčil notár notárskou zápisnicou. Pokiaľ zo samotnej zápisnice (z dôvodu absencie úplného znenia prijatého rozhodnutia v texte zápisnice alebo absencie jej neoddeliteľnej prílohy) nevyplýva, čo bolo skutočne prijaté na valnom zhromaždení, potom nebola splnená požiadavka zákona a došlo k vážnemu zásahu do právnej istoty akcionárov. Takéto rozhodnutie nie je príslušným orgánom (v danom prípade súdom) ani preskúmateľné, pokiaľ jeho obsah nie je preukázateľný.

7. Žalovaný vo svojom druhom písomnom vyjadrení ďalej uviedol, že už v jeho prvom vyjadrení k žalobe sa usiloval zaujať predovšetkým vecnú argumentáciu. Okrem iného konštatoval, že spoločnosť ako emitent akcií považuje vzťahy so svojimi akcionármi za primerane korektné. Štatutárny orgán venuje významný čas na komunikáciu s nimi, ak to samotní akcionári požadujú. Preto len opätovne vyjadruje svoje počudovanie nad podanou žalobou a predovšetkým nad (ňou) sledovaným účelom, ktorý mu nie je dostatočne zrozumiteľný vo vzťahu k činnosti žalovaného a záujmom akcionárov, napr. na ich podiele na zisku spoločnosti. Konštatuje, že Zákon o cenných papieroch v tých jeho častiach, v ktorých sú upravované právne vzťahy vyplývajúce z cenných papierov (akcií), vníma ako lex specialis k ustanoveniam Obchodného zákonníka. Z toho pramenili aj jeho vysvetlenia v prvom písomnom vyjadrení. Podľa jeho právneho názoru, výklad tých ustanovení Obchodného zákonníka, ktoré sa vzťahujú aj k právam akcionárov v spojitosti s ich akciami, nemožno oddeliť od ustanovení ZoCP. Žalobca hneď vo svojom 1. bode vyjadrenia zo dňa 11.5.2017 poukazuje na text ust. § 185 ods. 1 Obch. zák. Domnieva sa, že toto zákonné ustanovenie nemožno vykladať bez akejkoľvek súvislosti so zákonnou úpravou cenných papierov a Prevádzkovým poriadkom Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s. (ďalej len Centrálny depozitár CP). Javí sa mu, že žalobca chce konajúcemu súdu preukázať, že zvolávateľ mimoriadneho valného zhromaždenia (MVZ) mal mať iné informácie o akcionároch, než aké sa odrazili v prezenčnej listine. Už bode č. 9 svojho prvého vyjadrenia uviedol, z akých zdrojov vychádzal pri vypracovaní prezenčnej listiny, počet akcií - hlasov akcionárov a o subjektoch, v prospech ktorých sú akcie emitenta (žalovaného) vedené. Žalovaný nie je spôsobilý ani oprávnený prekročiť právny rámec daných akcionárskych informácií, než ako mu ich diktuje zákonná úprava. Aj z teraz

uvádzaných dôvodov, ale predovšetkým na väzbu zákonných predpisov po línii *lex specialis* (ZoCP) - *lex generalis* (Obch. zák.), si dovoľuje zotrvať na jeho predchádzajúcom stanovisku a nesúhlasí s tvrdeniami žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu tak, ako ich uvádza vo svojich bodoch 1 až 5. Má za to, že X. O. U..W.. sa na MVZ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu legitímne preukázala ako správca akcií emitovaných žalovaným, ktoré sú vo vlastníctve klientov predmetného správcu. Zo zoznamu akcionárov, vystaveného Centrálnym depozitárom CP k rozhodujúcemu dňu pred konaním MVZ a plnej moci vystavenej správcovi akcií - X. O. U..W.. vychádzal aj žalovaný, ktorý nemal dôvod, ani akúkoľvek technickú možnosť a v neposlednom rade ani legitímne oprávnenie, informácie v nich obsiahnuté pochybovať. Nakoniec aj súčet akcií všetkých akcionárov uvedených v tomto výpise plne korešpondoval s výškou základného imania, resp. s počtom a nominálnou hodnotou ním emitovaných akcií. Bod 6. vyjadrenia žalobcu vníma číro formalistický s poukazom na znenie ust. § 42 ZoCP. Ale pokiaľ žalobca používa vlastný výklad ust. § 41, v časti jeho odst. 5 a 6, s týmto výkladom sa nestotožňuje. Neobstojí otázka právneho zástupcu v bode 6 o potrebnosti písomného splnomocnenia aj s prihliadnutím práve na ním namietanú zásadu právnej istoty. Správcovi akcií, resp. držiteľského účtu/účtov, v danom prípade nevyplýva zákonné obmedzenie, aby na svoje zastupovanie nemohol využívať externé právnické prostredie. Toto právne zastupovanie zaväzuje priamo správcu vo vzťahu k akcionárovi, nevytvára sa ním priamy vzťah po línii akcionár - advokát. Ani v terajšom vyjadrení nenašiel priamu odpoveď, čo by podľa žalobcu malo byť v nesúlade medzi navrhovanými a schválenými bodmi úplného znenia stanov žalovaného na jednej strane, a tým ich znením, aké bolo zverejnené na webovom sídle žalovaného 30 dní pred konaním MVZ, zverejnené v Centrálnom registri regulovaných informácií Národnej banky SR dňa 17.4.2015 alebo uložené v zbierke listín Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I (už 10 dní po konaní MVZ). Totiž žalobca v bode 8 namieťa, že „došlo k vážnemu zásahu do právnej istoty akcionárov“. Hoci nezdieľa tento názor, pri tejto námietke by malo pravdepodobne ísť o akési ohrozenie, teda nie porušenie, práv akcionára. Vyvstáva tak polemická otázka, či zmyslom úpravy podľa Obch. zák. v časti práv akcionárov ide prednostne o ochranu ich formálnych práv, alebo o materiálnoprávnu preferenciu tejto ochrany. Už v bode 3 jeho vyjadrenia zo dňa 24.4.2017 k žalobe vyslovil výhradu, že žalobca neuvádza, v čom boli preukázateľne porušené alebo obmedzené jeho akcionárske práva. Domnieva sa, že aj v jeho vyjadrení zo dňa 11.5.2017 sa predmetná odpoveď nenachádza.

8. Právny zástupca žalobcu k veci uviedla, že sú dva praktické dôvody, prečo žalobca musí trvať na podanej žalobe. Prvý dôvod, prečo bola žaloba podaná, boli zásadné formálne nedostatky dokumentácie prijatého uznesenia, ktoré vyvolávali stav právnej neistoty, nakoľko nebolo možné verifikovať skutočný obsah rozhodnutia valného zhromaždenia, t.j. aké konkrétne zmeny stanov boli na príslušnom valnom zhromaždení prijaté. Má za to, že zákonodarca jednoznačne chcel posilniť právnu istotu všetkých subjektov, keď v prípadoch určitých rozhodnutí valného zhromaždenia kogentne ustanovil povinnosť prijatie týchto rozhodnutí osvedčovať formou notárskej zápisnice. Notárska zápisnica musí obsahovať opis rozhodujúcich skutočností a musí zachytávať obsah rozhodnutia valného zhromaždenia. Notárska zápisnica vyhotovená notárom X.. X. S., ktorá mala osvedčovať priebeh valného zhromaždenia, neobsahuje ani vo svojom texte ani vo svojej prílohe navrhované zmeny stanov a z uvedeného dôvodu nie je možné ani verifikovať, čo konkrétne, aké znenie stanov malo byť výsledkom prijatého uznesenia, ktorého platnosť napadli. Ani zo zápisnice, ktorú vyhotovilo predstavenstvo, resp. ktorú predložil žalovaný vo svojom vyjadrení, konkrétny obsah navrhovaných zmien nevyplýva a to ani z textu, ani z neoddeliteľnej prílohy takejto zápisnice. To, že následne štatutárny orgán vyhotovil úplné znenie, ktoré doručil príslušnému registrovému súdu, nepostačuje k zabezpečeniu právnej istoty, nakoľko ostáva len spoliehať sa na to, či štatutárny orgán žalovaného skutočne vyhotovil úplné znenie, ktoré by korešpondovalo s návrhom zmien, čiže toto je formálny zásadný nedostatok, pre ktorý takto prijaté a takto formulované uznesenie valného zhromaždenia je neurčité, nepreskúmateľné a fakticky bez právnych účinkov. Podotkol, že po podaní žaloby zvolal žalovaný ešte v tom istom roku následne dve valné zhromaždenia, na ktorých prijímal znovu zmenu stanov a na ktorých už tá istá notárka si zrejme uvedomila formálne nedostatky predchádzajúcich notárskych zápisníc, keď k notárskej zápisnici už ako neoddeliteľnú prílohu návrh predstavenstva obsahujúci nové úplné znenie stanov boli pripojené. Druhý dôvod spočíva v odstránení právnej neistoty a v požiadavke, aby súd meritórne rozhodol o tom, či je možné, aby žalovaný v rozpore z kogentnými ustanoveniami Obch. zák. pri prezentácii akcionárov akceptoval faktické zakrytie skutočných akcionárov a aby prezentoval nie samotných akcionárov, tak ako to vyžaduje zákon, ale umožnil osobe, ktorá o sebe tvrdí, že je správcu, aby bola zapísaná ako samotný akcionár a navyše, aby takáto osoba udeľovala splnomocnenie ďalšej osobe. Podľa jeho názoru, takýto postup je v rozpore nielen s kogentnými ustanoveniami Obch. zák., ale je v rozpore aj

s princípmi, na ktorých je postavená ochrana finančného trhu, pretože v dôsledku akceptácie takéhoto zastierania skutočných akcionárov sa stráca účel aj zmysel právnej úpravy zameranej na ochranu akcionárov spoločností, ktorých akcie boli prijaté na obchodovanie na burze. Pokiaľ by sme akceptovali, že je možné takýmto spôsobom zakrývať akcionársku štruktúru, potom by nemalo zmysel akýmkoľvek spôsobom znemožňovať výkon hlasovacích práv osobám, ktoré prekročili zákonom stanovený podiel na hlasovacích právach a nevykonali povinnú ponuku tak ako im to ukladá zákon. Pokiaľ žalovaný akceptoval X. O. a zapísal ju do listiny prítomných ako akcionára, keďže podľa predsedajúceho valného zhromaždenia nemal možnosť si overiť, kto v skutočnosti je akcionárom, v takom prípade sa na túto osobu, ktorá bola zapísaná v prezenčnej listine namiesto akcionára, museli vzťahovať tie isté ustanovenia zákona, ako na akcionára, a keďže táto osoba vykonávala hlasovacie právo s takým počtom akcií, ktoré evidentne prekročovali zákonom stanovený limitný podiel, pretože išlo o 69,58 % hlasovacích práv spojených so všetkými akciami, tak v takom prípade v zmysle § 118g ods. 9 Zák. o cenných papieroch, takáto osoba nesmela vykonávať hlasovacie práva v žalovanom ako u cieľovej spoločnosti s akciami, ktoré presahovali jej kontrolný podiel. Z uvedeného dôvodu uznesenie, ktorým sa schválili zmeny stanov, nebolo prijaté potrebnou dvojtretinovou väčšinou a z tohto dôvodu je neplatné.

Ďalej doplnil, že slovenský právny poriadok poskytuje veľmi obmedzenú a veľmi neefektívnu ochranu právam minoritných akcionárov. Mnohé deklarované ustanovenia zákona o cenných papieroch, ktoré sú určené na údajnú ochranu, sú veľmi ťažko vymožiteľné. Vzťah žalobcu ako akcionára k iným akcionárom je sprostredkovaný jedine cez spoločnosť a z uvedeného dôvodu nemá žalobca iné právne prostriedky, ako sa snažiť ochrániť svoje záujmy. Pokiaľ žalovaný poukazuje na to, že sa musia dodržiavať ustanovenia Obch. zák. ale aj zákona o cenných papieroch ako špeciálneho zákona, nemožno prehliadnuť ani ustanovenia tohto špeciálneho zákona, určených na ochranu kapitálového trhu. V zmysle príslušných ustanovení, minoritný akcionár má právo na zákonnú ochranu v prípade, že cieľovú spoločnosť ovládne nejaký nový subjekt a preto zákonodarca stanovuje, že v takomto prípade tento nový ovládajúci subjekt je povinný dať možnosť minoritným akcionárom, obrazne povedané vystúpiť z lode, ktorú začne kormidlovať on a preto musí uskutočniť povinnú ponuku. Nekladie za vinu žalovanému, že nemá ako zistiť akcionársku štruktúru v prípade, že na účte, kde sú vedené zaknihované akcie, je de facto zakrytý skutočný majiteľ týchto akcií. Na druhej strane, ale pokiaľ nebudeme môcť identifikovať akcionárov tých troch vlastníkov akcií, s ktorými sa prezentovala na valnom zhromaždení X. O. ako ich správca, tak nedokážeme ani aplikovať ustanovenia zákona o tom, že s takýmito akciami je možno spojený zákaz hlasovania, že na takéto akcie sa nemá prihliadať pri hlasovaní a potom celá právna úprava obsiahnutá v Obch. zák. v paragrafoch, ktoré sú citované v žalobe, stráca akýkoľvek význam. Za danej situácie nie je možné verifikovať, či subjekt, ktorý hlasoval za prijatie zmien stanov, skutočne mohol so všetkými akciami, s ktorými sa prezentoval, vykonávať hlasovacie právo. Nemôže posúdiť za danej situácie, či v prípade týchto troch majiteľov nešlo o osoby konajúce v zhode. X. O. ako samodeklarovaný správca deklaroval svoje poverenie vykonávať svoje hlasovacie práva len vyhlásením, hoci podľa ustanovení zákona, ktoré aj samotný žalovaný cituje, mal správca predložiť písomné poverenie, z ktorého by vyplývala aj možnosť ďalej poverovať tretie osoby. Z uvedeného dôvodu musí trvať na tom, že to rozhodnutie valného zhromaždenia nebolo prijaté kvalifikovanou väčšinou hlasov tak ako malo byť.

9. Predseda predstavenstva žalovaného k veci uviedol, že na rozdiel od PZ žalobcu bol na valnom zhromaždení osobne prítomný a viedol ho, môže zodpovedne prehlásiť, že čo sa týka jeho prípravy, zverejnených informácií a dokumentov k valnému zhromaždeniu, bolo zvolané riadne v súlade so zákonom, včas a všetci akcionári mali v zákonnej lehote právo oboznámiť sa s programom valného zhromaždenia aj s jednotlivými bodmi, ktoré budú prerokované. Už na samotnej pozvánke Oznamení o zvolaní je v bode 4 uvedené výslovne, že sa bude prerokovávať zmena stanov, nie že sa budú prijímať nové stanov. Podstatné zmeny stanov sú výslovne vymenované v tomto oznámení. Akcionári mali možnosť v lehote 30 dní pred zvolaním VZ nahliadnuť si v spoločnosti do stanov a oboznámiť sa s tými zmenami. Žalobca tak aj urobil ešte pred začatím VZ a na jeho vyžiadanie mu všetky tieto dokumenty boli poskytnuté vrátane navrhovaných zmien stanov. On sám reagoval tak, že pri prejednávaní tohto bodu 4 navrhol vlastnú zmenu stanov čl. 10 ods. 9. Keďže mal možnosť oboznámiť sa s navrhovanými zmenami a sám navrhol vlastné, nerozumie o akej právnej neistote sa tu hovorí. Po skončení VZ si žalobca tieto dokumenty odniesol so sebou a na jeho požiadanie mu bola zápisnica doporučené zaslaná na jeho adresu. Má za to, že žalobca pred konaním, počas konania, po skončení VZ sa mohol osobne oboznámiť a overiť si, aké zmeny majú byť schválené a ktoré schválené reálne boli. Spoločnosť všetky schválené zmeny v novom znení stanov zverejnila do 10 dní na svojom webovom sídle, v informačnom systéme NBS a takto si žalobca mohol porovnať znenie stanov pôvodných a nových. Celá príprava VZ a

všetky dokumenty vrátane zápisu predstavenstva aj notárskej zápisnice obsahujú v bode 4, že predseda valného zhromaždenia predniesol prítomným návrh na zmenu stanov spoločnosti, takto je to uvedené v zápise predstavenstva aj v notárskej zápisnici. Nejedná sa o žiadne zastieranie akcionára, pretože zápis prítomných, ich prezentácia a umožnenie im výkonu ich akcionárskych práv, bolo v súlade so zákonom o cenných papieroch aj Obchodným zákonníkom. Predsedajúci môže pri prezentácii vychádzať z iba relevantných dokumentov, ktorými sa akcionári preukazujú pri prezentácii, a to je zoznam akcionárov vyhotovený Centrálnym depozitárom cenných papierov k rozhodujúcemu dňu, prípadne plnomocenstvo. V tejto súvislosti poukázal na to, že ako predsedajúci nemal inú možnosť, ako porovnať si v aktuálnom zozname akcionárov a z predložený plných mocí, či naozaj ide o akcionára alebo splnomocneného zástupcu a toto aj urobil. Poukázal na § 105a ods. 3, 6 a 9 Zák. o cenných papieroch, kde sa výslovne uvádza, že v prípade, ak sa pri úkonoch vyžadujúcich uvedenie údajov o majiteľovi cenného papiera v evidencii cenných papierov podľa tohto zákona, sa pri cenných papieroch evidovaných na držiteľskom účte nahrádzajú údaje o majiteľovi cenného papiera údajmi o osobe podľa ods. 3, pre ktorú bol zriadený držiteľský účet. Naopak, neumožniť akcionárom, ktorí takto majú vedené účty v X. O., by bolo porušením ich práv. Zoznam akcionárov je zo zákona neverejný a odpovedať na otázky žalobcu už na VZ, kto je za týmito držiteľskými účtami, nie je oprávnený zisťovať ani vedieť, takže nejde o žiadne zakrývanie, ide o rešpektovanie práv akcionára. Bolo by možno namieste, aby aj žalobca akceptoval osobitnú zákonnú úpravu, t.z. nielen Obch. zák., ale aj zákon o cenných papieroch, z ktorého jednoznačne vyplýva, že takto sa prezentovať a vykonávať akcionárske práva na VZ je presne v súlade so zákonom o cenných papieroch a Obch. zák. Ako predsedajúci robil všetko preto, aby sa nechoval rozdielne alebo diskriminačne ku ktorémukoľvek zo zúčastnených na VZ. Je presvedčený, že dodržal literu zákona a nikoho z akcionárov nijako nepoškodil. Žalobca hovorí o právnej neistote, ktorú nijako nešpecifikoval, a ktorá podľa jeho názoru, nie je porušením jeho práv. Čo sa týka námietok k povinnej ponuke, z výpisu CDCP aj PM je zrejmé, že žiaden z prítomných akcionárov neprekročil alebo nenadobudol rozhodujúci podiel, ako hovorí žalobca. Odkedy bol zvolený do funkcie, túto vykonáva s najlepším vedomím a svedomím. Nerobil a nerobí rozdiely v prístupe k akcionárom v závislosti od počtu akcií, ktorými sú majiteľmi. Snaží sa neporušiť právo ani toho najmenšieho akcionára.

10. Právny zástupca žalovaného k veci uviedol, že žalobca vytýka zásadné formálne nedostatky dokumentácie prijatého uznesenia, ktoré mali navodiť stav právnej neistoty, vzhľadom na čo nebolo možné verifikovať skutočný obsah uznesenia, t.j. aké konkrétne zmeny stanov boli na danom mimoriadnom VZ prijaté. Odmieťa toto tvrdenie žalobcu. Navrhovaná zmena stanov, tak ako uviedol žalovaný, bola zverejnená 30 dní pred konaním príslušného mimoriadneho VZ na webovom sídle spoločnosti. Navrhované zmeny stanov boli v písomnej forme odovzdané žalobcovi pred konaním mimoriadneho VZ a do 10 dní po konaní mimoriadneho VZ boli tieto zverejnené vo forme oznámenia v Centrálnom registri regulovaných informácií NBS a v rovnakej lehote boli uložené aj do Zbierky listín. Zo žiadneho ustanovenia Obch. zák. nevyplýva, že zápisnica z VZ musí vo svojom texte obsahovať znenie navrhovaných zmien stanov alebo, že tieto musia byť pripojené ako neoddeliteľná súčasť k notárskej zápisnici o priebehu mimoriadneho VZ. K absencii riadneho-právneho znaku žaloby uviedol, že žalobca je povinný uviesť, v čom spočíva obmedzenie alebo porušenie jeho akcionárskych práv. V žalobe žalobcu ani v jeho replike ani vo vyjadrení PZ žalobcu sa táto skutočnosť nenachádza, t.j. nie je zrejmé, v čom malo spočívať porušenie alebo obmedzenie jeho akcionárskych práv. Má za to, že túto skutočnosť bol žalobca povinný uviesť v žalobe v lehote ustanovenej Obch. zák. na napadnutie uznesenia VZ. Keďže tak neurobil, domnieva sa, že už nie je oprávnený toto svoje pochybenie dodatočne konvalidovať. Právo X. O., pobočky zahraničnej banky hlasovať na mimoriadnom VZ, ktorého platnosť uznesenia je predmetom tohto konania, vyplýva priamo z ustanovení zákona o cenných papieroch. Vzhľadom na uvedené nie je potrebné, aby majitelia cenných papierov vystavovali X. O. osobitné splnomocnenie alebo jej dávali pokyny, ako na tomto mimoriadnom VZ hlasovať, keďže tieto práva vykonáva X. O. vo svojom mene automaticky a podľa svojho uváženia.

11. Podľa § 131 ods. 1 Obch. zák., každý spoločník, konateľ, likvidátor, správca konkurznej podstaty, vyrovnávací správca alebo člen dozornej rady môže podať návrh na súd na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ak je v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo so stanovami. Rovnaké právo má aj bývalý spoločník alebo konateľ, ak sa ho uznesenie valného zhromaždenia týka. Toto právo však zanikne, ak ho oprávnená osoba neuplatní do troch mesiacov od prijatia uznesenia valného zhromaždenia alebo ak valné zhromaždenie nebolo riadne zvolané, odo dňa, keď sa mohla o uznesení dozvedieť.

12. Podľa § 131 ods. 2 Obch. zák., súd môže na návrh spoločníka určiť neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia, len ak porušenie zákona, spoločenskej zmluvy alebo stanov mohlo obmedziť práva spoločníka, ktorý sa určenia neplatnosti domáha.

13. Podľa § 156 ods. 6 Obch. zák., pri akciách na meno zabezpečuje spoločnosť vedenie zoznamu akcionárov podľa tohto zákona a osobitných predpisov. Spoločnosť je povinná bez zbytočného odkladu odovzdať zoznam akcionárov centrálnemu depozitárovi cenných papierov. Do zoznamu akcionárov sa zapisuje číselné označenie akcie, jej druh a menovitá hodnota, obchodné meno alebo názov, sídlo a identifikačné číslo právnickej osoby, ak je pridelené, alebo meno, bydlisko a rodné číslo fyzickej osoby, ktorá je akcionárom. Ak je akcionárom zahraničná fyzická osoba, uvádza sa dátum narodenia, ak rodné číslo nebolo pridelené. Práva spojené s akciou na meno je voči spoločnosti oprávnená vykonávať osoba zapísaná v zozname akcionárov vedenom podľa osobitných predpisov. Zoznam akcionárov nie je verejný. Akcionár má právo na vlastné náklady požadovať výpis zo zoznamu akcionárov v časti, v ktorej sa ho týka.

14. Podľa § 156 ods. 8 Obch. zák., ustanovenia odsekov 6 a 7 sa nepoužijú, ak podľa zákon14a alebo stanov evidencia zaknihovaných cenných papierov vedená podľa osobitného zákona nahrádza zoznam akcionárov.

15. Podľa § 183 Obch. zák., o vyhlásení rozhodnutia valného zhromaždenia za neplatné platia obdobne ustanovenia § 131. Akcionár, ktorý sa zúčastnil valného zhromaždenia, sa môže domáhať práva podľa § 131 ods. 1 iba ak podal protest do zápisnice z valného zhromaždenia.

16. Podľa § 184 ods. 1 Obch. zák., najvyšším orgánom spoločnosti je valné zhromaždenie. Akcionár sa zúčastňuje na valnom zhromaždení osobne alebo v zastúpení na základe písomného splnomocnenia (ďalej len "prítomný akcionár"). Ak akcionár udelí splnomocnenie na výkon hlasovacích práv spojených s tými istými akciami na jednom valnom zhromaždení viacerým splnomocnencom, spoločnosť umožní hlasovanie tomu splnomocnencovi, ktorý sa na valnom zhromaždení zapísal do listiny prítomných skôr. Splnomocnencom akcionára nemôže byť člen dozornej rady spoločnosti, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak viacerí akcionári udelili písomné splnomocnenie na zastupovanie jednému splnomocnencovi, tento môže na valnom zhromaždení hlasovať za každého takto zastúpeného akcionára samostatne.

17. Podľa § 185 ods. 1 Obch. zák., prítomní akcionári sa zapisujú do listiny prítomných, ktorá obsahuje názov a sídlo právnickej osoby alebo meno a bydlisko fyzickej osoby, ktorá je akcionárom, prípadne splnomocnenca, čísla listinných akcií a menovitú hodnotu akcií, ktoré ju oprávňujú na hlasovanie, prípadne údaj o tom, že akcie neoprávňujú na hlasovanie. Správnosť listiny prítomných potvrdzujú svojimi podpismi predseda valného zhromaždenia a zapisovateľ zvolení podľa stanov. Ak spoločnosť odmietne vykonať zápis určitej osoby do listiny prítomných, uvedie túto skutočnosť do listiny prítomných spolu s dôvodmi odmietnutia. Listina prítomných je prílohou zápisnice z konania valného zhromaždenia. Akcionári verejnej akciovkej spoločnosti korešpondenčne hlasujúci alebo zúčastňujúci sa valného zhromaždenia prostredníctvom elektronických prostriedkov sa považujú na účely zápisu do listiny prítomných za prítomných akcionárov. Spoločnosť je povinná vykonať ich zápis do listiny prítomných; ustanovenie tretej vety tým nie je dotknuté.

18. Podľa § 186 ods. 1 Obch. zák., valné zhromaždenie rozhoduje väčšinou hlasov prítomných akcionárov, pokiaľ tento zákon alebo stanov nevyžadujú inú väčšinu.

19. Podľa § 186 ods. 3 Obch. zák., pri hlasovaní na valnom zhromaždení sa neprihliada na akcie, s ktorými akcionár nemôže vykonávať hlasovacie právo.

20. Podľa § 186 ods. 6 Obch. zák., ak je v programe valného zhromaždenia zaradená zmena stanov, pozvánka na valné zhromaždenie alebo oznámenie o jeho konaní musí obsahovať aspoň podstatu navrhovaných zmien. Návrh zmien stanov a ak má byť na programe valného zhromaždenia voľba členov orgánov spoločnosti mená osôb, ktoré sa navrhujú za členov jednotlivých orgánov spoločnosti, musia byť akcionárom poskytnuté na nahliadnutie v sídle spoločnosti v lehote určenej na zvolanie valného zhromaždenia.

21. Podľa § 187 ods. 2 veta prvá Obch. zák., na schválenie rozhodnutia valného zhromaždenia o zmene stanov, zvýšení alebo znížení základného imania, o poverení predstavenstva na zvýšenie základného imania podľa § 210, vydaní prioritných dlhopisov alebo vymeniteľných dlhopisov, zrušení spoločnosti alebo zmene právnej formy je potrebná dvojtretinová väčšina hlasov prítomných akcionárov a musí sa o tom vyhotoviť notárska zápisnica.

22. Podľa § 6 ods. 8 ZoCP, držiteľskou správou je správa, pri ktorej právne úkony potrebné na výkon a zachovanie práv spojených s finančným nástrojom pre majiteľa finančného nástroja voči tretím osobám vykonáva vo svojom mene a na účet klienta správca, najmä

- a) prijatie finančného nástroja v prospech účtu klienta,
- b) dodanie finančného nástroja na farchu účtu klienta,
- c) pripisovanie úrokov, dividend a iných plnení plynúcich z držania finančného nástroja na účet klienta.

23. Podľa § 105a ods. 9 ZoCP, pri úkonoch vyžadujúcich uvedenie údajov o majiteľovi cenného papiera v evidencii cenných papierov podľa tohto zákona sa pri cenných papieroch evidovaných na držiteľskom účte nahrádzajú údaje o majiteľovi cenného papiera údajmi o osobe podľa odseku 3, pre ktorú bol zriadený držiteľský účet, pričom sa uvedie táto skutočnosť.

24. Podľa § 107 ods. 8 ZoCP, pri zaknihovaných akciách evidencia zaknihovaných cenných papierov vedená centrálnym depozitárom podľa tohto zákona nahrádza zoznam akcionárov. Centrálny depozitár pri vedení zoznamu akcionárov⁸⁹⁾ listinných akcií na meno je povinný vykonať zápis týkajúci sa zmeny akcionára v zozname akcionárov na základe pokynu emitenta. Centrálny depozitár pri vedení zoznamu akcionárov akcií na meno nezapíše do ním vedeného zoznamu číselné označenie akcie.

25. Podľa § 107 ods. 9 ZoCP, emitent listinných akcií na meno je povinný uzavrieť s centrálnym depozitárom zmluvu o vedení zoznamu akcionárov bezodkladne po vydaní listinných akcií na meno. Centrálny depozitár je povinný pri vedení zoznamu akcionárov listinných akcií na žiadosť emitenta vydať mu zoznam akcionárov⁸⁹⁾ a na žiadosť akcionára vydať mu výpis zo zoznamu akcionárov v časti, ktorá sa ho týka.

26. Podľa § 455 Civilného sporového poriadku, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu.

27. Predmetom konania je žaloba o určenie neplatnosti uznesenia mimoriadneho valného zhromaždenia č. 3 v znení: „MVZ schvaľuje nové stanovy spoločnosti v navrhovanom znení.“, ktorá bola podaná akcionárom žalovaného pri zachovaní trojmesačnej prekluzívnej lehoty, pričom zároveň voči napadnutému uneseniu podal žalobca protest do zápisnice. Splnenie zákonných podmienok na podanie uvedenej žaloby nespochybňoval ani žalovaný.

28. V prejednávanvej veci už bolo tunajším súdom raz rozhodnuté, keď rozsudkom č. k. 25Cb/246/2015-234 zo dňa 19.6.2018 určil, že uznesenie č. 3 mimoriadneho valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 7. apríla 2015 v znení „MVZ schvaľuje nové stanovy spoločnosti v navrhovanom znení“, je neplatné a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Uvedený rozsudok bol Krajským súdom v Bratislave rozsudkom č. k. 2Cob/221/2018-352 zo dňa 10. decembra 2018 potvrdený a žalobcovi odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Na základe žalovaným podaného dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 3Obdo/77/2020 zo dňa 26. októbra 2021 rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 10. decembra 2019, č. k. 2Cob/221/2018-352, rozsudok Okresného súdu Bratislava II z 19. júna 2018 č. k. 25Cb/246/2015-234 a uznesenie Okresného súdu Bratislava II z 18. februára 2020 č. k. 25Cb/246/2015-366 zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie.

29. Dovolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že z obsahu dovolania žalovaného vyplývajú celkom tri právne otázky, pri ktorých namieta nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižšej inštancie, a to:

I. Kto sa (s poukazom na znenie ustanovenia § 6 ods. 8 a § 105a ods. 9 zákona o cenných papieroch) zapisuje do listiny prítomných na valnom zhromaždení akciovej spoločnosti, či to má byť správca

držiteľského účtu zúčastňujúci sa na valnom zhromaždení akciovej spoločnosti, alebo akcionár, ktorého akcie sú držané na držiteľskom účte tohto správcu;

II. Či je povinnosťou žalobcu, ktorý je spoločníkom (akcionárom) žalovaného, uviesť v žalobe, v čom malo spočívať obmedzenie jeho práv, alebo či je povinnosťou súdu rozhodujúceho o žalobe o určenie neplatnosti uznesenie valného zhromaždenia skúmať splnenie tejto zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 131 ods. 2 Obchodného zákonníka z úradnej povinnosti; a

III. Či je povinnosťou spoločnosti uviesť v prípade prijatého rozhodnutia, ktorým sa menia stanovy spoločnosti, v zápisnici z valného zhromaždenia (alebo je prílohe) úplné znenie zmenených stanov spoločnosti, a či neuvedenie znenia zmenených stanov v zápisnici z valného zhromaždenia spôsobuje neurčitost' prijatého uznesenia valného zhromaždenia o zmene stanov, ktorá má za následok neplatnosť prijatého uznesenia valného zhromaždenia.

30. K prvej nastolenej otázke (bod 29. I.) dovolací súd konštatoval, že pri posúdení nastolenej právnej otázky je rozhodujúci výklad pojmu „prítomný akcionár“ obsiahnutý v ustanoveniach § 185 ods. 1 Obchodného zákonníka, a či pod týmto pojmom je, sa rozumie, len osoba, ktorá je majiteľom akcie ako cenného papiera. Súd nižšej inštancie pri svojom rozhodovaní zaujali ten názor, že akcionárom, ktorý sa zapisuje do listiny prítomných na valnom zhromaždení, je len osoba, ktorá je majiteľom akcie, pričom vychádzali len z gramatického (jazykového) výkladu ustanovenia § 185 ods. 1 Obchodného zákonníka. Konajúce sudy pritom odmietli argumentáciu žalovaného, v rámci ktorej odkazoval na jednotlivé ustanovenia zákona o cenných papieroch. Pri správnej aplikácii právneho predpisu a jeho interpretácii nie je možné izolovane vychádzať z jazykového výkladu konkrétneho zákonného ustanovenia, ale je nevyhnutné prihliadať na účel zákona a jeho vnútornú systematiku (vrátane zohľadnenia vzájomného vzťahu medzi jednotlivými zákonnými ustanoveniami). Aby mohla spoločnosť vyhotoviť zoznam prítomných akcionárov na valnom zhromaždení v súlade s ustanovením § 185 ods. 1 Obchodného zákonníka, musí disponovať zoznamom akcionárov (v prípade listinných akcií na meno) vedenom centrálnym depozitárom (s poukazom na znenie § 156 ods. 6 Obchodného zákonníka v spojení s § 107 ods. 9 zákona o cenných papieroch), prípadne evidenciou cenných papierov v prípade zaknihovaných cenných papierov, (viď § 156 ods. 8 Obchodného zákonníka v spojení s § 107 ods. 8 zákona o cenných papieroch). Na predmetné vzájomné prepojenie medzi Obchodným zákonníkom a zákonom o cenných papieroch je potrebné prihliadať aj v prípade správy akcií. Osobitne je potrebné na uvedené prihliadnuť v situácii, ak ide o držiteľskú správu akcií, kedy správca vykonáva právne úkony potrebné na výkon a zachovanie práv spojených s finančným nástrojom pre majiteľa finančného nástroja voči tretím osobám vykonáva vo svojom mene a na účet klienta (podľa § 6 ods. 8 zákona o cenných papieroch). V nadväznosti na predmetnú skutočnosť treba rovnako vychádzať aj zo znenia ustanovenia § 105a ods. 9 zákona o cenných papieroch, v zmysle ktorého sa pri úkonoch vyžadujúcich uvedenie údajov o majiteľovi cenného papiera v evidencii cenných papierov podľa zákona o cenných papieroch pri cenných papieroch evidovaných na držiteľskom účte (t. j. v prípade držiteľskej správy akcií podľa ustanovenia § 6 ods. 8 zákona o cenných papieroch) údaje o majiteľovi cenného papiera (t. j. majiteľa akcií) nahrádzajú údajmi o osobe vykonávajúcej držiteľskú správu, pričom sa uvedie táto skutočnosť. V prípade držiteľskej správy akcií sa tak pri evidencii vedenej podľa zákona o cenných papieroch nahrádzajú údaje o akcionárovi ako majiteľovi cenného papiera údajmi o správcovi držiteľského účtu. Pod evidenciou vedenou podľa zákona o cenných papieroch je potrebné rozumieť aj zoznam akcionárov podľa § 107 ods. 8 zákona o cenných papieroch, hoci ide o evidencie, ktorých vedenie je predpokladané aj priamo v Obchodnom zákonníku (konkrétne v ustanovení § 156 ods. 6 a 8). Z uvedeného tak vyplýva, že pri držiteľskej správe akcií sa aj v zozname akcionárov, resp. v evidencii cenných papierov (hoci ide o evidencie vedené nielen podľa zákona o cenných papieroch, ale aj podľa Obchodného zákonníka), ktoré predstavujú základ pre vyhotovenie listiny prítomných akcionárov podľa ustanovenia § 185 ods. 1 Obchodného zákonníka, a ktorými pre tento účel disponuje spoločnosť, nahrádzajú údaje o akcionárovi údajmi o správcovi držiteľského účtu, ktorý pri správe akcií vystupuje pri právnych úkonoch vo vlastnom mene a na účet akcionára. Dovolací súd vzhľadom na uvedené nesúhlasil so záverom súdov nižšej inštancie, že právnu úpravu zákona o cenných papieroch nie je možné použiť na listinu prítomných akcionárov na valnom zhromaždení, ako na listinu vyhotovovanú v súlade s Obchodným zákonníkom. Pri posudzovaní dovolateľom nastolenej právnej otázky je podľa názoru dovolacieho súdu potrebné pri správnej aplikácii ustanovenia § 185 ods. 1 Obchodného zákonníka zohľadniť aj právnu úpravu obsiahnutú v ustanovení § 156 ods. 6, resp. 8 Obchodného zákonníka a tomu zodpovedajúcu právnu úpravu obsiahnutú v zákone o cenných papieroch (§ 107 ods. 8 a 9 zákona o cenných papieroch). Dovolací súd taktiež aj s ohľadom na rozsah

a spôsob držiteľskej správy akcií podľa ustanovenia § 6 ods. 8 zákona o cenných papieroch konštatoval, že v prípade držiteľskej správy akcií vystupuje správca (aj pri hlasovaní na valnom zhromaždení) vo vlastnom mene a na účet akcionára. Z pohľadu akciovej spoločnosti (pokiaľ ide o účasť na valnom zhromaždení) predstavuje osobu, ktorá je k rozhodujúcemu dňu zapísaná v zozname akcionárov s poukazom na znenie ustanovenia § 105a ods. 9 zákona o cenných papieroch v spojení s § 107 ods. 8 a 9 zákona o cenných papieroch a tomu zodpovedajúcemu ustanoveniu § 156 (ods. 6, resp. 8) Obchodného zákonníka, správca držiteľského účtu. Spoločnosť je tak povinná umožniť pri držiteľskej správe akcií účasť na valnom zhromaždení správcovi vo vlastnom mene (t. j. nie ako zástupcovi akcionára), pričom správca sa môže zúčastniť na valnom zhromaždení priamo, alebo môže na účasť na valnom zhromaždení udeliť písomné splnomocnenie tretej osobe podľa ustanovenia § 184 ods. 1 Obchodného zákonníka. Touto treťou osobou ako splnomocnencom môže byť pritom aj samotný akcionár. Preto dovolací súd uzavrel, že do listiny prítomných na valnom zhromaždení podľa ustanovenia § 185 ods. 1 Obchodného zákonníka sa v prípade držiteľskej správy akcií podľa ustanovenia § 6 ods. 8 zákona o cenných papieroch zapisujú údaje o správcovi držiteľského účtu alebo ním splnomocnenom splnomocnencovi. S poukazom na vyššie uvedené dospel dovolací súd k záveru, že súdy nižšej inštancie vec nesprávne právne posúdili, ak pri svojom rozhodovaní vychádzali výlučne z gramatického výkladu ustanovenia § 185 ods. 1 Obchodného zákonníka, keď nezohľadnili aj právnu úpravu obsiahnutú v § 156 Obchodného zákonníka, a na vec neaplikovali súvisiacu úpravu zákona o cenných papieroch, ktorá sa týka držiteľskej správy akcií. Z uvedeného dôvodu konajúce súdy nesprávne uzavreli, že X. O., U..W., ktorá je správcom držiteľského účtu v prípade troch akcionárov žalovaného, nemala byť zapísaná ako „akcionár“ v listine prítomných na mimoriadnom valnom zhromaždení. V nadväznosti na predmetné nesprávne právne posúdenie tak súdy nižšej inštancie dospeli k nesprávnemu záveru, že nebolo dodržané predpísané dvojtretinové kvórum na prijatie rozhodnutia o zmene stanov, pričom tento nesprávny záver súdov nižšej inštancie bol jedným z dôvodov, prečo vyhovel žalobe a určili neplatnosť napadnutého uznesenia mimoriadneho valného zhromaždenia.

31. Dôvod neplatnosti napadnutého uznesenia vidí žalobca v nedodržaní predpísaného dvojtretinového kvóra pre prijatie zmeny stanov. Súd, viazaný právne záväzným názorom dovolacieho súdu konštatuje, že na akcie, ktorými disponoval splnomocnený zástupca X. O., bolo možné prihladať. X. O. síce bola iba správcom a nie akcionárom žalovaného, preto mohla byť uvedená v listine prítomných akcionárov a na jej hlasy bolo potrebné prihladať. Keďže pri započítaní aj týchto hlasov bolo predpísané dvojtretinové kvórum na prijatie rozhodnutia o zmene stanov dodržané, žalobcom prezentovaný dôvod neplatnosti prijatého uznesenia valného zhromaždenia neobstojí a nie je dôvodom pre vyslovenie neplatnosti uvedeného uznesenia.

32. K druhej nastolenej otázke (bod 29. II.) dovolací súd poukázal na viaceré svoje rozhodnutia (rozsudok z 13.2.2003 sp. zn. 4Obo/122/2001, rozsudok z 30.11.2005 sp. zn. 1ObdoV/27/2004, rozsudok z 9.4.2008 sp. zn. 5Obo/166/2006, rozsudok z 3.2.2009 sp. zn. 4Obdo/38/2007) ako aj nález Ústavného súdu SR z 16.6.2011 sp. zn. IV.ÚS 434/2010.

V rozsudku odvolacieho senátu z 9. apríla 2008, sp. zn. 5Obo/166/2006 dospel najvyšší súd k záveru, že „úspešnosť žaloby o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia akciovej spoločnosti podľa § 183 v spojení s § 131 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka je podmienená súčasným splnením zákonných podmienok; musí ju podať oprávnená osoba, musí ju podať v zákonnej prekluzívnej lehote, prijaté uznesenie musí byť v rozpore so zákonom alebo spoločenskou zmluvou, alebo stanovami, a ak ju podáva akcionár, musí preukázať, že prijaté uznesenie mohlo obmedziť jeho práva.“

V súvislosti s ustanovením § 131 ods. 2 Obchodného zákonníka (a aj v súvislosti s prijatím uznesenia valného zhromaždenia o zmene stanov) poukazuje dovolací súd aj na rozsudok z 3. februára 2009, sp. zn. 4Obdo/38/2007, podľa ktorého „pre platné prijatie uznesení na valnom zhromaždení platia zákonné postupy. Pokiaľ tento zákonný postup porušený nebol a bolo prijaté uznesenie, s ktorým nesúhlasili úplne všetci akcionári, nejde o prijaté uznesenia v rozpore s ústavou. Bolo by v rozpore s podnikateľskými zámermi, pokiaľ by nebolo možné v uznesení prijať rozhodnutie, ktoré by nebolo v súlade s vôľou všetkých akcionárov. Fakt, že v danom prípade nové stanovky boli prijaté potrebnou väčšinou akcionárov na platné prijatie rozhodnutia, sporný nie je.“

Zo znenia ustanovenia § 131 ods. 2 Obchodného zákonníka vyplýva, že ak žalobu o určenie neplatnosti uznesenia podáva spoločník spoločnosti s ručením obmedzeným, resp. v prípade akciovej spoločnosti akcionár, môžu súd takejto žalobe vyhovieť len v prípade, ak sú splnené podmienky uvedené v odseku 1 (t. j. napadnuté uznesenie valného zhromaždenia je v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo stanovami) a zároveň, ak porušenie zákona, spoločenskej zmluvy alebo stanov (prijatým uznesením)

mohlo obmedziť práva spoločníka (resp. práva akcionára). Medzi porušením zákona, spoločenskej zmluvy alebo stanov a možnosťou obmedzenia práv spoločníka, resp. akcionára musí byť súvislosť. Rovnako tak je potrebné uviesť, že v odseku 2 ustanovenia § 131 Obchodného zákonníka sa nevzťahuje na akékoľvek práva týkajúce sa osoby, ktorá je spoločníkom (akcionárom), ale výlučne na jej práva spoločníka (resp. práva akcionára). Ide teda o práva, ktoré sú upravené napr. v ustanovení § 122 Obchodného zákonníka v prípade spoločnosti s ručením obmedzeným, resp. v ustanoveniach § 176a až § 183a Obchodného zákonníka v prípade akciovej spoločnosti. Iba v prípade možného obmedzenia uvedených práv uznesením valného zhromaždenia, ktoré bolo v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo stanovami spoločnosti, môže súd určovacej žalobe spoločníka (akcionára) vyhovieť. Naopak o naplnenie predpokladov uvedených v ustanovení § 131 ods. 2 Obchodného zákonníka nejde v prípade, ak spoločník (akcionár) považuje prijaté uznesenie valného zhromaždenia zo subjektívneho hľadiska za nevýhodné (k tomu viď aj 4Obdo/38/2007). Vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu mal za to, že odsek 2 ustanovenia § 131 Obchodného zákonníka treba vykladať tak, že je povinnosťou žalobcu ako spoločníka (akcionára), aby v žalobe uviedol a aj preukázal, čím mohlo napadnuté uznesenie valného zhromaždenia obmedziť jeho práva spoločníka (akcionára), a to aj v zhode s vyššie citovaným rozsudkom z 9. apríla 2008, sp. zn. 5Obo/166/2006 (viď bod 30.3. vyššie). Podľa názoru dovolacieho súdu je nevyhnutné vychádzať z dispozičného princípu, kedy žalobca určuje predmet sporu a rozsah súdneho preskúmania (k tomu viď aj čl. 7 ods. 1 Základných princípov Civilného sporového poriadku), ako aj z toho, že je povinnosťou žalobcu preukázať splnenie zákonných podmienok pre podanie žaloby o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, vrátane toho, že napadnutým uznesením mohli byť obmedzené jeho práva spoločníka (akcionára), a tieto práva musí špecifikovať. Je tak zrejmé, že pokiaľ si žalobca ako spoločník (akcionár) túto zákonnú povinnosť nespĺní, nie je úlohou súdu, aby sám iniciatívne nad rámec predloženej žalobnej argumentácie skúmal, či mohlo dôjsť prijatým uznesením k obmedzeniu niektorého z jeho práv spoločníka (akcionára). Na druhej strane však dovolací súd konštatoval, že k posúdeniu, či žalobca splnil podmienku vyplývajúcu mu z ustanovenia § 131 ods. 2 Obchodného zákonníka, nemôže súd pristupovať striktno formalisticky, ak možnosť obmedzenia týchto práv vyplýva priamo z obsahu žalobcu napadnutého uznesenia valného zhromaždenia. Napríklad, ak napadnutým uznesením bolo rozhodnuté o prerozdelení zisku, ide o rozhodnutie, ktoré sa akcionára týka, a ktoré mohlo mať za následok obmedzenie jeho akcionárskych práv (pod hrozbou zamietnutia žaloby) ešte osobitne uvádzať, že prijatým uznesením valného zhromaždenia mohlo dôjsť k obmedzeniu jeho akcionárskych práv. Vzhľadom na uvedené dovolací súd uzavrel, že základnou podmienkou podľa ustanovenia § 131 ods. 2 Obchodného zákonníka, aby mohol súd vyhovieť žalobe akcionára o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia je, že sa ho napadnuté uznesenie týka, t. j. že prijatím uznesenia v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo stanovami spoločnosti mohlo dôjsť k obmedzeniu jeho práv akcionára. Ak priamo z obsahu napadnutého uznesenia valného zhromaždenia nevyplýva, že jeho prijatím mohlo dôjsť k obmedzeniu niektorého z práv akcionára, je povinnosťou akcionára ako žalobcu uviesť, k obmedzeniu akého jeho práva akcionára upraveného v ustanoveniach § 176a až § 183a Obchodného zákonníka mohlo dôjsť prijatím napadnutého uznesenia. V prípade nesplnenia tejto povinnosti žalobcom - akcionárom, nie je súd oprávnený skúmať z úradnej povinnosti, či napadnutým uznesením valného zhromaždenia mohlo dôjsť k obmedzeniu niektorého z akcionárskych práv žalobcu. S poukazom na vyslovené právne závery dospeli konajúce sudy k nesprávnym právnym záverom, keď súd prvej inštancie mal za to, že je povinnosťou súd skúmať ex offio splnenie tejto zákonnej podmienky. Okresný súd pri formulovaní predmetného záveru síce odkázal na rozsudok najvyššieho súdu z 13. februára 2003, sp. zn. 4Obo/122/2001, avšak takýto záver z uvedeného rozhodnutia odvolacieho senátu najvyššieho súdu nevyplýva a táto otázka ani v danom konaní nebola posudzovaná. Rovnako tak sa dovolací súd nestotožnil s tvrdením krajského súdu, že povinnosť žalobcu - akcionára preukázať, že napadnutým uznesením valného zhromaždenia malo dôjsť k obmedzeniu jeho práv, nemá z ničoho vyplývať. Dovolací súd naopak je toho názoru, že pokiaľ zákon v ustanovení § 131 ods. 2 Obchodného zákonníka upravuje ako podmienku pre vyhovieť žalobe spoločníka (akcionára) aj to, ak porušenie zákona, spoločenskej zmluvy alebo stanov mohlo obmedziť práva žalobcu, je to práve žalobca, ktorý musí splnenie tejto podmienky preukázať. Predmetný záver možno vyvodit' pritom už priamo zo znenia ustanovenia § 131 ods. 2 Obchodného zákonníka, z rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (viď napr. rozsudok z 9. apríla 2008, sp. zn. 5Obo/166/2006), ako aj z procesnoprávnej úpravy, ktorú nie je možné opomínať. Jednak žalobca ako dominus litis určuje rozsah súdneho prieskumu a zároveň je nutné zohľadniť zásadu kontradiktórnosti civilného sporového konania (k tomu viď článok 9 Základných princípov Civilného sporového poriadku), ktorá sa vzťahuje aj na konanie o žalobe o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia. Uvedené znamená, že je na stranách sporu

(predovšetkým na žalobcovi), aby preukázali splnenie všetkých zákonných podmienok potrebných pre rozhodnutie súdu.

V rámci nesprávnej aplikácie ustanovenia § 131 ods. 2 Obchodného zákonníka dovolací súd uviedol, že nemôže obstať všeobecné tvrdenie konajúcich súdov o tom, že prijatým uznesením malo dôjsť k neoprávnenému zásahu do práva žalobcu podieľať sa prostredníctvom účasti a hlasovaním na valnom zhromaždení, na chode spoločnosti (súd prvej inštancie), resp. že rozhodnutie o zmene stanov sa dotýka práv akcionára a je spôsobilé obmedziť jeho práva (odvolací súd). Pri akceptovaní uvedeného zovšeobecnenia a zjednodušenia zo strany súdov nižšej inštancie by podmienka stanovená v ustanovení § 131 ods. 2 Obchodného zákonníka stratila praktický význam. Navyiac dovolací súd poukázal na to, že zo strany súdu prvej inštancie došlo k nesprávnej interpretácii prepojenia napadnutého uznesenia valného zhromaždenia s právom žalobcu hlasovať na valnom zhromaždení. Okresný súd iba vo všeobecnosti odkázal na právo žalobcu ako akcionára hlasovať na valnom zhromaždení, ktoré prepojil s hlasovaním na valnom zhromaždení a prijatím napadnutého uznesenia. Takýto záver však nezodpovedá podmienke uvedenej v ustanovení § 131 ods. 2 Obchodného zákonníka. Relevantný by mohol byť tento záver súdu prvej inštancie, ak by napadnutým uznesením valného zhromaždenia mohlo byť obmedzené hlasovacie právo žalobcu ako jeho právo akcionára podľa ustanovenia § 180 ods. 1 Obchodného zákonníka, avšak takáto skutočnosť z rozsudku okresného súdu nevyplýva. Ako už bolo naznačené vyššie, dovolací súd pri aplikácii ustanovenia § 131 ods. 2 Obchodného zákonníka považuje za nesprávne aj tvrdenie krajského súdu o tom, že rozhodnutie o zmene stanov sa dotýka práv akcionára a je spôsobilé obmedziť jeho práva. K takémuto následku môže rozhodnutím valného zhromaždenia o zmene stanov dôjsť, čo nespochybňuje ani dovolací súd, avšak predmetné tvrdenie neplatí automaticky, ako to spravil odvolací súd. Aby bolo možné považovať uznesenie valného zhromaždenia o zmene stanov za rozhodnutie, ktoré sa dotýka práv akcionára a ktoré je spôsobilé obmedziť jeho práva, musela by niektorá z prijatých zmien stanov mať vplyv na práva akcionárov (alebo niektorého z akcionárov) takým spôsobom, že by takáto zmena stanov mohla mať za následok obmedzenie akcionárskych práv žalobcu. Len ako poznámku pritom dovolací súd s prihliadnutím na obsah súdneho spisu uviedol, že žalobca v priebehu posudzovaného sporu ani len netvrdil, že by napadnutým uznesením mohlo dôjsť k obmedzeniu hlasovacieho práva žalobcu, alebo že by mohla mať prijatá zmena stanov za následok obmedzenie niektorého z akcionárskych práv žalobcu. Z uvedeného tak vyplýva, že žalobca netvrdil skutočnosti, ktoré konajúce súdy prevzali ako základ pre vydanie ich vyhovujúcich rozhodnutí.

33. Nakoľko žalobca v konaní nepreukázal, že prijatým uznesením mimoriadneho valného zhromaždenia mohlo dôjsť k obmedzeniu jeho akcionárskych práv (podľa poznámky dovolacieho súdu to ani len netvrdil), nebola naplnená jedna zo zákonných podmienok pre úspešnosť žaloby o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia akciovej spoločnosti a nie je preto dôvod pre vyslovenie jeho neplatnosti.

34. Nakoniec k tretej právnej otázke (bod 29 III.) dovolací súd poukázal na rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 4Obdo/22/98 publikovaný v časopise Zo súdnej praxe pod č. 55/2000 (na ktorý odkazoval najvyšší súd aj v uznesení z 28. júna 2018, sp. zn. 1Obdo/28/2017, ako aj v uznesení z 30. januára 2018, sp. zn. 5Obdo/2/2017 - pozn. dovolacieho súdu) s právnou vetou v znení: „Domáhať sa vyslovenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti súdom môžu iba osoby uvedené v ustanovení § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka, a to iba v lehote a z dôvodov v ňom uvedených.“ V odôvodnení predmetného rozsudku najvyšší súd uviedol, že „v rozpore s cieľom, ktorý ustanovenie § 131 a § 183 Obchodného zákonníka sleduje, a zásadami, na ktorých Obchodný zákonník spočíva, by bolo, ak by s poukazom na všeobecnú úpravu neplatnosti právnych úkonov mohli žiadať vyslovenie neplatnosti aj iné osoby. Ustanovenie § 131 a § 183 Obchodného zákonníka je nepochybne špeciálnym ustanovením upravujúcim osobitnú situáciu, ktoré oproti všeobecnej úprave zužuje okruh osôb, ktoré môžu žiadať vyslovenie neplatnosti a skracuje lehotu, v ktorej to môžu urobiť. Dôsledkom opačného stanoviska by bola situácia, že osoby vymenované v § 131 a § 183 Obchodného zákonníka by boli v možnosti uplatniť svoje právo na vyslovenie neplatnosti uznesenia časovo obmedzené trojmesačnou lehotou (odhliadnuc od sporov o tom, či išlo o lehotu premlčaciu alebo prekluzívnu). Ostatné osoby by túto možnosť mali po dobu troch rokov (pri stanovisku, že ide o relatívnu neplatnosť), alebo by ich možnosť dokonca časovo vôbec nebola obmedzená (ak by sa neplatnosť považovala za absolútnu). Znamenalo by to, že osoby, na ochranu ktorých uvedené ustanovenie predovšetkým slúži, by mali nemej práv ako ostatné osoby. Uvedené ustanovenie nemožno vykladať ani tak, že okrem všeobecnej možnosti dovolávať sa neplatnosti dáva vymenovaným osobám ďalšiu - osobitnú možnosť žiadať o vyslovenie neplatnosti uznesenia. Znamenalo by to, že aj tieto osoby by mohli po uplynutí lehoty

vymedzenej v § 131 ods. 1 žiadať vyslovenie neplatnosti uznesenia podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Pri takomto výklade by však špeciálna úprava možnosti žiadať vyslovenie neplatnosti uznesenia strácala akýkoľvek zmysel. O takomto výklade by bolo možné uvažovať, ak by ustanovenie § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka dopadalo len na niektoré dôvody neplatnosti (napr. dôsledky formálnych väd procedurálneho charakteru, rozpor sa stanovami). V takom prípade by sa neplatnosti z určených dôvodov mohli dovolávať len vymenované osoby a z iných dôvodov (rozpor s právnymi predpismi, prípadne ich obchádzanie) ktokoľvek. Ustanovenie § 131 ods. 1 však jednotlivé dôvody nerozlišuje a upravuje možnosť nápravy uznesení bez ohľadu na to, či sú v rozpore s internými predpismi spoločnosti (spoločenská zmluva, stanovy) alebo so všeobecne záväznými normami.

Možnosť iných ako vymenovaných osôb žiadať vyslovenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia nemožno vyvodiť ani z úpravy absolútnej neplatnosti právnych úkonov (§ 38 až § 40 Občianskeho zákonníka) a zo všeobecnej zásady, že sa jej môže dovolávať každý, kto na tom má právny záujem, že nastáva priamo zo zákona a súdy na ňu musia prihliadať z úradnej povinnosti. Podľa názoru dovolacieho súdu uznesenie valného zhromaždenia nie je právnym úkonom. Je nepochybné, že právne úkony môžu robiť len subjekty, ktoré majú spôsobilosť mať práva a povinnosti. Sú to osoby fyzické (§ 7 Občianskeho zákonníka) a osoby právnické (§ 18 Občianskeho zákonníka) a má aj spôsobilosť mať práva a povinnosti (§ 56 Obchodného zákonníka) a má aj spôsobilosť na právne úkony. Orgány spoločnosti spôsobilosť mať práva a povinnosti nemajú. Nemá ju valné zhromaždenie akciovej spoločnosti, ani predstavenstvo, či dozorná rada. Hoci valné zhromaždenie akciovej spoločnosti tvoria akcionári, ktorí majú spôsobilosť mať práva a povinnosti a uznesenie valného zhromaždenia je výsledkom ich konania (hlasovania), uznesenie valného zhromaždenia nie je právnym úkonom akcionárov. Nie je však ani úkonom akciovej spoločnosti. Uznesenie valného zhromaždenia je výsledkom procesu tvorby kolektívnej vôle obchodnej spoločnosti a je záväzné pre ostatné orgány spoločnosti. Právnym úkonom sa vôľa obchodnej spoločnosti stane až tým, že ju spoločnosť navonok prejaví. Navonok ju však už neprejavuje valné zhromaždenie, ale orgány, prostredníctvom ktorých akciová spoločnosť koná (§ 20 Občianskeho zákonníka, § 13 Obchodného zákonníka). Pri akciovej spoločnosti je to jej predstavenstvo. To však tiež nemá spôsobilosť mať práva a povinnosti, ani spôsobilosť na právne úkony. Jeho konanie nie je právnym úkonom predstavenstva, ale úkonom spoločnosti.

Je nepochybné, že z uznesenia valného zhromaždenia vznikajú právne následky. Právne následky však vznikajú nielen z právnych úkonov, ale aj z iných skutočností, s ktorými zákon následky spája. Uznesenie valného zhromaždenia je takouto skutočnosťou. Napokon, ak by sa uznesenie valného zhromaždenia považovalo za právny úkon, muselo by byť podľa § 38 Občianskeho zákonníka vždy neplatné. Bol by to právny úkon urobený niekým, kto nemá spôsobilosť na právne úkony.

Ustanovenie § 131 a § 183 Obchodného zákonníka nezakladá absolútnu ani relatívnu neplatnosť právnych úkonov. Neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia sa preto nemožno dovolávať podľa § 38 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúcich neplatnosť právnych úkonov, ale len podľa uvedených ustanovení Obchodného zákonníka. Vyslovenie neplatnosti môžu vo vymedzenej lehote žiadať len osoby v nich vymenované. Treba pritom prisvedčiť názoru oboch procesných strán, že uznesením valného zhromaždenia nemožno vylúčiť alebo zmeniť právny následok, ku ktorému došlo zo zákona, ani meniť kogentné ustanovenia zákona. Uznesením valného zhromaždenia nemôžu byť dotknuté ani práva a povinnosti tretích osôb, ani povinnosť registrového súdu v konaní o zápise skutočností vyplývajúcich z uznesenia skúmať jeho súlad so zákonom. Sk podmienky pre zápis splnené nie sú, súd návrh na zápis zamietne bez ohľadu na to, či bola podaná žaloba o vyslovenie neplatnosti uznesenia. To však nič nemení na tom, že žalobca nie je osobou oprávnenou podľa § 131 Obchodného zákonníka žiadať súd, aby vyslovil neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia. “

V uznesení z 28. júna 2018, sp. zn. 1Obdo/28/2017 najvyšší súd pritom výslovne poukázal na to, že „dovolávať sa určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti nie je možné podľa ustanovení Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, upravujúcich platnosť, resp. neplatnosť právnych úkonov. De lege lata platí, že domáhať sa určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti je možné len v zmysle špeciálnej právnej úpravy, ktorú predstavuje ustanovenie § 131 Obchodného zákonníka, ktoré upravuje časové, ako aj vecné predpoklady podania takéhoto návrhu (vymedzenie lehoty, v rámci ktorej možno takýto návrh podať na súd, vymedzenie oprávnených osôb, ktoré tak môžu urobiť, ako aj vymedzenie dôvodov, pre ktoré je takýto návrh prípustný podať). V prípade, že sa jedná o akciovú spoločnosť, okrem ustanovenia § 131 Obchodného zákonníka platí aj ustanovenie § 183 Obchodného zákonníka. Citované ustanovenia Obchodného zákonníka predstavuje osobitné ustanovenia (lex specialis) k ustanoveniu § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku a určovací návrh (žaloba) v zmysle ustanovenia § 131 a ustanovenia § 183 Obchodného

zákonníka je potom osobitným určovacím návrhom k ustanoveniu § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku.“

Ustanovenie § 131 Obchodného zákonníka je jedným z najdôležitejších prostriedkov právnej ochrany proti rozhodnutiam valného zhromaždenia, ktoré sú v rozpore so zákonom (rozpor s právnymi predpismi nižšej právnej sily neumožňuje využitie tohto prostriedku právnej ochrany), so spoločenskou zmluvou alebo stanovami. Tento rozpor sa môže týkať jednak formálnych nedostatkov pri postupe a spôsobe zvolávania valného zhromaždenia (napr. ak na valné zhromaždenie neboli pozvaní všetci spoločníci alebo nebola dodržaná lehota určená zákonom, spoločenskou zmluvou alebo stanovami na zvolanie valného zhromaždenia, z označenia v pozvánke nevyplýva, či ide o riadne alebo mimoriadne valné zhromaždenie) a na druhej strane môže ísť aj o obsahový rozpor uznesenia so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo stanovami (napr. ak valné zhromaždenie prijalo uznesenie jednoduchou väčšinou hlasov prítomných spoločníkov, hoci zákon alebo spoločenská zmluva vyžadovali dvojtretinovú väčšinu hlasov všetkých spoločníkov). Obchodný zákonník v týchto prípadoch umožňuje, aby sa oprávnená osoba obrátila na súd so žalobou o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia (k tomu viď BLAHA, M., In: PATAKYOVÁ, M. a kol. Obchodný zákonník, 4. vydanie, Bratislava: C. H. BECK, 2013, str. 540). Z judikatúry citovanej vyššie vyplýva, že uznesenie valného zhromaždenia nepredstavuje právny úkon (§ 34 Občianskeho zákonníka). Z predmetného záveru tak plynie, že pri posudzovaní náležitostí uznesenia valného zhromaždenia, ako aj dôvodov jeho neplatnosti, nie je možné vychádzať z ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich náležitosti právnych úkonov, resp. dôvody ich neplatnosti. Neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia posudzuje súd rozhodujúci o žalobe len podľa špeciálnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 131 Obchodného zákonníka (v prípade akciovej spoločnosti aj v spojení s ustanovením § 183 Obchodného zákonníka) na základe žaloby podanej osobu uvedenou v ustanovení § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka v lehote predmetným ustanovením určenej. Po uplynutí trojmesačnej lehoty na podanie žaloby nemôže žalobca úspešne dopĺňať žalobu o nové dôvody, pre ktoré by malo byť napadnuté uznesenie valného zhromaždenia určené za neplatné [k tomu viď aj rozsudok najvyššieho súdu z 19. októbra 2000, sp. zn. 4Obo/21/2000 (publikovaný v odbornom časopise Zo súdnej praxe pod č. 7/2001)].

Je tak zrejmé, že dôvodom pre určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia môžu byť tak formálne, ako aj obsahové nedostatky, ktoré však musia mať základy v ustanovení § 131 Obchodného zákonníka. Keďže uznesenie valného zhromaždenia nepredstavuje právny úkon, nemôže byť dôvodom určenia jeho neplatnosti jeho neurčitosť, ako to predpokladá ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ ide o posudzovanie platnosti uznesenia valného zhromaždenia, ktorým bola prijatá zmena stanov, treba rozlišovať medzi samotným uznesením valného zhromaždenia a stanovami, ktoré sú zmluvou sui generis. Stanovy akciovej spoločnosti sú právnym úkonom (na rozdiel od uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti), platnosť, resp. neplatnosť stanov (resp. ich časti) sa posudzuje podľa ustanovení Obchodného zákonníka a subsidiárne Občianskeho zákonníka, upravujúcich platnosť, resp. neplatnosť právnych úkonov. V prípade, ak niektorá časť stanov je v rozpore s kogentným ustanovením zákona, dôsledkom je absolútna neplatnosť časti stanov v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, ktorá nastáva priamo zo zákona s právnym účinkom ex tunc (k tomu viď aj uznesenie najvyššieho súdu z 28. júna 2018, sp. zn. 1Obdo/28/2017, body 51. a 52. odôvodnenia).

Pokiaľ ide o posudzovanie platnosti uznesenia valného zhromaždenia, ktorým bola prijatá zmena stanov, treba rozlišovať medzi samotným uznesením valného zhromaždenia a stanovami, ktoré sú zmluvou sui generis. Stanovy akciovej spoločnosti sú právnym úkonom (na rozdiel od uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti), platnosť, resp. neplatnosť stanov (resp. ich časti) sa posudzuje podľa ustanovení Obchodného zákonníka a subsidiárne Občianskeho zákonníka, upravujúcich platnosť, resp. neplatnosť právnych úkonov. V prípade, ak niektorá časť stanov je v rozpore s kogentným ustanovením zákona, dôsledkom je absolútna neplatnosť časti stanov v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, ktorá nastáva priamo zo zákona s právnym účinkom ex tunc (k tomu viď aj uznesenie najvyššieho súdu z 28. júna 2018, sp. zn. 1Obdo/28/2017, body 51. a 52. odôvodnenia).

Vo vzťahu k obsahovým náležitostiam zápisnice o valnom zhromaždení dovolací súd uviedol, že tieto sú upravené v ustanovení § 188 ods. 2 a 3 Obchodného zákonníka, a akékoľvek vyžadovanie náležitosti zápisnice o valnom zhromaždení nad tento rámec treba odmietnuť, keďže vyžaduje od spoločnosti splnenie formalistických podmienok mimo zákonnej úpravy. Ak je obsahom uznesenia valného zhromaždenia rozhodnutie o zmene stanov spoločnosti, zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva povinnosť uviesť obsah tejto zmeny stanov v uznesení valného zhromaždenia, ktoré je zachytené v zápisnici o valnom zhromaždení. Ak je zmena stanov spoločnosti prijatá v navrhovanom znení - t. j. ak nedôjde počas prerokovania tohto bodu programu na valnom zhromaždení k úprave - je obsah

zmeny stanov zrejmy z programu valného zhromaždenia a z obsahu pozvánky na valné zhromaždenie (resp. oznámenia o valnom zhromaždení). Opačný záver nemožno vyvodit' ani z ustanovenia § 173 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktoré upravuje obsahové náležitosti stanov spoločnosti a rovnako tak nemožno dospieť k záveru, že by prijaté uznesenie valného zhromaždenia bolo v rozpore s ustanovením § 173 ods. 1 Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti dovolací súd opätovne zvýraznil, že je potrebné rozlišovať medzi stanovami spoločnosti (ako právnym úkonom) a uznesením valného zhromaždenia. Taktiež dovolací súd dal do pozornosti, že každý akcionár má možnosť verifikovať, či po prijatí uznesenia valného zhromaždenia o zmene stanov sa táto zmena správne a úplne premietla do znenia stanov s ohľadom na zákonnú povinnosť predstavenstva vyplývajúcu mu z ustanovenia § 173 ods. 3 prvá veta Obchodného zákonníka.

Vzhľadom na uvedené dospel dovolací súd k záveru, že ak bolo prijaté uznesenie valného zhromaždenia o zmene stanov spoločnosti v navrhovanom znení, nie je povinnosťou spoločnosti uviesť v zápisnici o valnom zhromaždení (alebo jej prílohe) úplné znenie zmenených stanov. Neuvedenie znenia zmenených stanov v zápisnici z valného zhromaždenia v takomto prípade nemá za následok neplatnosť prijatého uznesenia valného zhromaždenia.

S poukazom na vyslovený právny zver dovolací súd konštatoval, že aj v tejto časti súdy nižšej inštancie vec nesprávne právne posúdili, keď dospeli k záveru neplatnosti napadnutého uznesenia mimoriadneho valného zhromaždenia, ktorým bolo rozhodnuté o zmene stanov spoločnosti žalovaného z dôvodu, že priamo v obsahu zápisnice o mimoriadnom valnom zhromaždení nie je uvedené presné znenie stanov, ktoré mali byť schválené, a preto vyhodnotili ako neurčité a v rozpore s ustanoveniami Obchodného zákonníka o stanovách spoločnosti (krajský súd pritom poukázal na nesprávne ustanovenie § 174 Obchodného zákonníka namiesto správneho ustanovenia § 173 ods. - pozn. dovolacieho súdu). Významné je v tejto súvislosti najmä to, či bol pri zvolávaní mimoriadneho valného zhromaždenia dodržaný postup podľa ustanovenia § 184 ods. 6 Obchodného zákonníka a či mali akcionári spoločnosti žalovaného (vrátane žalobcu) možnosť nahliadnuť v sídle spoločnosti do návrhu zmien stanov v lehote určenej na zvolanie mimoriadneho valného zhromaždenia.

Dovolací súd pritom poukázal aj na tú skutočnosť, že žalobca v konaní netvrdil, že by úplné znenie stanov nezodpovedalo návrhu na zmenu stanov, o ktorom sa hlasovalo a ktorý mal byť schválený napadnutým uznesením na mimoriadnom valnom zhromaždení žalovaného uskutočnenom dňa 7. apríla 2015. Záverom dovolací súd uviedol, že nad rámec už vyššie uvedených pochybení súdov nižšej inštancie pri právnom posúdení rozhodovaného sporu, nemôže obstáť ani ich tvrdenie, že nebolo zrejmé, aké rozhodnutie o zmene stanov bolo valným zhromaždením prijaté.

Aj pri viazanosti skutkovým stavom, ako ho zistil odvolací súd (k tomu vid' znenie ustanovenia § 442 C. s. p.), je dovolací súd oprávnený poukázat' na skutočnosti priamo vyplývajúce z obsahu spisu, konkrétne na stranu 6 zápisnice o mimoriadnom valnom zhromaždení, v ktorej je uvedené nasledovné: „predseda valného zhromaždenia dal v zmysle schváleného rokovacieho a hlasovacieho poriadku najskôr hlasovať o predloženej návrhu na zmenu stanov podľa návrhu predstavenstva.“ Výsledky hlasovania č. 3: za - 37123 hlasov, proti - 9911 hlasov, zdržali sa - 0 hlasov. Už z predmetnej skutočnosti je podľa názoru dovolacieho súdu nepochybné, o akom znení stanov valné zhromaždenie hlasovalo a aké rozhodnutie o zmene stanov bolo valným zhromaždením prijaté.

Naopak je zrejmé, že o zmene stanov navrhovaných žalobcom valné zhromaždenie nehlasovalo, čo však nie je dôvodom pre vyslovenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia. V tejto súvislosti pritom platí, že žalobou sa možno domáhať len určenia neplatnosti prijatého uznesenia valného zhromaždenia, ak však valné zhromaždenie neprijalo návrh akcionára na prijatie uznesenia, nedošlo k prijatiu uznesenia a nemožno sa tak domáhať ani určenia jeho neplatnosti (k tomu vid' aj rozsudok najvyššieho súdu z 30. septembra 2009, sp. zn. 1ObdoV/32/2007).

35. Z predložených listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, v akom znení bol návrh na zmenu stanov prijatý a preto neuvedenie úplného znenia tohto návrhu v zápisnici z mimoriadneho valného zhromaždenia nemôže byť dôvodom pre určenie neplatnosti uznesenia, ktorým bol tento návrh schválený. Ani samotný žalobca pritom v konaní netvrdil (ako na to poukázal dovolací súd), že by úplné znenie stanov nezodpovedalo návrhu na zmenu stanov, o ktorom sa hlasovalo a ktorý bol schválený napadnutým uznesením na mimoriadnom valnom zhromaždení žalovaného uskutočnenom dňa 7. apríla 2015.

Ani v tomto smere neboli naplnené podmienok pre úspešnosť žaloby o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia akciovej spoločnosti a nie je preto dôvod pre vyslovenie jeho neplatnosti.

36. Nakoľko nedošlo k zmene skutkového stavu možno konštatovať, že prijatým napadnutým uznesením nedošlo k neoprávnenému zásahu do práv žalobcu ako akcionára a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

37. „Pokiaľ má byť súd, ktorému je vec po zrušujúcom rozhodnutí dovolacieho súdu vrátená na ďalšie konanie, viazaný právnym názorom dovolacieho súdu, musí byť tento právny názor uvedený v odôvodnení rozsudku dovolacieho súdu. Musí z neho preto vyplývať, prečo bolo rozhodnutie súdu nižšieho stupňa zrušené, prečo bolo považované za nesprávne, v čom spočívajú nedostatky dokazovania, skutkových záverov, prípadne nedostatky právneho posúdenia veci. Nižší súd je teda viazaný (len) takým právnym názorom, ktorý bol základom pre rozhodnutie dovolacieho súdu.

Súd nižšieho stupňa je viazaný právnym názorom dovolacieho súdu tak pri posudzovaní otázok hmotného práva (napr. z hľadiska toho, ktorý právny predpis má byť aplikovaný, ako ho treba interpretovať), ako aj pri aplikácii procesných predpisov (napr. z aspektu dovolacím súdom vytýkaných väd dokazovania, iných väd majúcich za následok nesprávne rozhodnutie vo veci). Skutočnosť, že právny záver dovolacieho súdu vyslovený v zrušujúcom rozsudku súd nižšieho stupňa v ďalšom konaní nerešpektoval, zakladá prípustnosť dovolania podľa § 238 ods. 2 OSP; pokiaľ je táto skutočnosť uplatnená v procese prípustnom dovolaní, je tiež relevantným dovolacím dôvodom v zmysle § 241 ods. 2 písm. c) OSP.

Viazanosť nižších súdov právnym názorom dovolacieho súdu neprichádza do úvahy vtedy, keď sa dovolací súd v zrušujúcom rozsudku obmedzil len na pokyn súdu, ako má v ďalšom konaní postupovať po procesnej stránke (že napríklad treba vykonať ďalšie dôkazy), lebo v takomto prípade nejde o zaujatie právneho názoru.

Pre úplnosť možno uviesť, že súd nižšieho stupňa nie je viazaný právnym názorom dovolacieho súdu zaujatým v zrušujúcom rozhodnutí, keď po zrušení napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, prípadne aj súdu prvého stupňa sa skutkový základ zmení natoľko, že je vylúčená aplikácia právneho názoru dovolacieho súdu na nový skutkový základ.“ (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 8. februára 2012, sp. zn. 6 Cdo 227/2011)

38. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, na základe ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže v tomto konaní mal plný úspech vo veci žalovaný, súd mu priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu (t. j. tak v prvoinštančnom, odvolacom ako aj dovolacom konaní). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.